

СВЯТИЯ СМЯХ

В това последно съживление, има един радостен, мощен звук, изпълващ църквата...

ЧАРЛС И ФРАНСИС ХЪНТЪР

Превод: Емил Димитров

Съдържание:

Святия смях.....	1
ЗА БОГА КАКВО СТАВА?.....	2
ПРЕЧКА СЛЕД ПРЕЧКА.....	5
ОЩЕ ЕДНО ПРЕПЯТСТВИЕ.....	7
ВИСОКОТО ПРЕПЯТСТВИЕ – ТАНЦУВАНЕ.....	11
АМИ ИСУС?.....	12
ТОВА Е ОНОВА.....	13
“И АЗ ЩЕ РАЗТЪРСЯ ВСИЧКИ НАЦИИ...”.....	19
ПОЗВОЛИ НА БОГ ДА БЪДЕ БОГ.....	24
КАКВО Е ЧУДЕСА И ЗНАМЕНИЯ?.....	28
ЧУДОТО И ЗНАМЕНИЕТО “ЗАМРЪЗВАНЕ”.....	35
КАКВА Е ЦЕЛТА НА СВЯТИЯ СМЯХ.....	38
ВЪВ ВСИЧКИ СИТУАЦИИ.....	43
ТОВА СЪЩО СЕ ПРЕДАВА!.....	44
БОГ НИКОГА НЕ СЕ ПРОВАЛЯ.....	45
ВЪТРЕШНО ИЗЦЕРЕНИЕ ЧРЕЗ СВЯТ СМЯХ.....	47
КАКВО СТАВА, КОГАТО ЕВАНГЕЛИЗАТОРА СИ ТРЪГНЕ?.....	51
ОТПУСНИ СЕ... И ПОЗВОЛИ НА БОГ!.....	56

ЗА БОГА КАКВО СТАВА?

Дръж си шапката – предстои ти да попаднеш във вихъра, който се задава на пътя ти!

Има един силен нов вятър от Святия Дух, който духа, но е много повече от този на Петдесетница.

Има един изпълнен с енергия мощен звук, който идва с този нов вятър на Духа и това е вълнуващият звук на радост, радост, радост! Не само една вътрешна радост, но това носи една гласна радост, един свят смях със себе си. И това ни раздвижва и ни води до по-високи нива с Бог.

Духа на Бог се движи бързо по начин, който направо спира дъха и понякога те кара направо да настръхнеш, и хората от всеки език и всяка нация пускат това, което е вътре в тях. Хора от всички нации и деноминации се влюбват радикално в Исус по съвършено нов начин! Те тичат към бара на Йоил, където питиетата са безплатни и няма махмурлук! Новото вино тече, а хората пият и пият, но резултатът, е не махмурлук, а драматични промени в живота им.

Това удивително ново движение на Святия Дух бързо строшава оковите на религията и традицията и освобождава хората в Духа по един прекрасен начин. “Ето нещата предсказани от начало се сбъднаха, и аз ви известявам нови; преди да се появят казвам ви ги. (Исаия 42:9) И не си спомняйте предишните неща, нито мислете за древните събития. (Исаия 43:18).

За този чуден, исторически ден на Петдесетница, Библията казва И те всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят чужди езици според както Духът им даваше способност да говорят. (Деяния 2:4) И какво си помисли света, помисли си че са пияни. И ТЕ БЯХА... славно пияни от Святия Дух! Още веднъж Бог свръхестествено възстановява радостта на Господ за Църквата. И още веднъж хората започват да се

опияняват от сладката несравнима сила на Святия Дух! Хора присъстващи от всички страни, които бяха там през този чуден вдъхновяващ ден казаха: “Критяни и Араби слушахме ги да говорят по нашите езици за великите Божии дела. И те всички се смаяха, и в недоумение си думаха един на друг: Какво значи това? А други им се присмиваха, казвайки: Те са се напили със сладко вино. А Петър като се изправи с единадесетте, издигна гласът си и им проговори казвайки: Юдеи и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане известно това, и внимавайте в моите думи. Защото тези не са пияни както вие си мислите, понеже е едва третия час от деня, но това е казаното чрез пророк Йоил:-

И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват сънища; още и на слугите си и на слугините си ще изливам от Духа Си, в ония дни и ще пророкуват. И ще покажа чудеса на небето горе, и знамения на земята долу, - кръв и огън и пара от дим; (Деяния 2:11-19).

И едно от съвременните знамения на земята долу е Святият смях, който свръхестествено превзема хората по време на службите по целия свят! Хвалението и поклонението заеха главна част от службите днес, и чудесата започнаха да се случват по време на хвалението и поклонението. Когато казваме “хваление и поклонение,” нямаме предвид просто едно пеене по време, на което ние автоматично изпълваме куплети, 1, 2 и 4 с нос заровен в песнарката. Истинското хваление и поклонение започва там, където ние влизаме в една напълно нова фаза на любов с Бога. Това е едно специално време, когато ние искаме да пренесем всичко, което сме дух, душа и тяло в една изцяло нова фаза на любов към Бог. Чрез хваление и поклонение заключваме всичко друго отвън и преживяваме едно специално време на интимност с Бог и Исус Христос.

Това е времето, прекрасното небесно време, в което махаме всичко, от нашите объркани умове, и затваряме света отвън, проблемите на деня, всичко, което ни дразни и тормози, което се е случило и изглежда невъзможно да се махне от мислите ни. Но точно това трябва да направим, и да се концентрираме на това да се приближаваме към Бог и взаимоотношението ни с Него да расте в страст и ревност.

Има времена в християнския живот, в които се обезсърчаваме и губим част от огъня и любовта си към Бог, поне го остави да гори с по- малка яркост. Същото нещо би могло да се случи в брака, ако не поддържахме постоянно огъня, за да може да гори силно! Обновяването и освежаването на страстта ни за Господ са истински необходими за света днес!

Хвалението и поклонението под водителството на помазани служители могат да променят посоката на цялата служба. Могат да поставят основа за това да се случват велики и свръхестествени неща. Тези служители не само трябва да внимават какво казва Святия Дух, но също трябва да бъдат внимателни към това как откликва събранието.

Не само е дадена привилегия от Бог на всеки вярващ, но и отговорност за това напълно да влезе в хваление и поклонение. Това не е време , в което да позволяваш на ума си да витае из залата, и да гледаш кой закъснява, или кой е седнал пред теб току-що. Това е чудесно време не само да затвориш света отвън, но да затвориш очите си, така че това , което се случва около теб да не те разсейва.

“Ще заявявам Името Ти на братята ми; сред събранието ще пея хваление към Теб” (Авакум 2:12).

Би трябвало винаги да влизаме в църква с очакване за нещо свръхестествено, което може да ни се случи. Когато влизаме в църква трябва да влизаме през портите Му с благодарение! Когато колата ти влезе в паркинга на църквата, ти влизаш през портите

и трябва да започнеш да благодариш на Бог. Благодарни на Бог за църквата си. Благодарни му за мястото на паркинга. Благодарни на Бог за пастора. Благодарни му за службата на поклонение. Благодарни на Господ за прекрасното нещо, което Той ще направи в следващия час или повече. Благодарни Му за всичко!

После Словото ни казва “Влезте в дворовете Му с хваление.” Когато влезеш в сградата на църквата, влез със хваление към Бог. Хвали Го за спасението си. Хвали Го за здравето си! И ако не си здрав, хвали Го за изцелението си. Хвали Го за това, което казва Словото за финансите ти, “Моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето Славно богатство чрез Исус Христос”(Филипяни 4:19). Когато влезеш в дворовете Му, хвали Го за всичко, за което можеш да се сетиш, или, за което не си мислил от дълго време. Понякога ние трябва да се освободим от много от религиозните си крепости, когато започнем да влизаме в радостта и в хваление и поклонение към Бог. Понякога ние дори не можем да разберем другите хора, но едно от нещата, които сме се научили е да не съдим хората според делата им. Може да ни се струва странно, може да ни се струва различно, но ако това е от Бог и ако Той им говори, нека просто да вървим с тях, защото същото диво и вълнуващо нещо може да се случи и с нас!

Трябва да влизаме с духа си и да пеем хваление към Бог с целия си дух, душа и тяло. Би трябвало напълно да се изгубим в Неговото присъствие! Нашата изпълваща ни, страстна любов към Бог трябва да се изрази като служение към Бог с цялата ни енергия, чрез гласовете ни, телата ни и със сърцата ни. Нищо не трябва да пречи на пълното ни поклонение и хваление към Бог.

Хвалението и поклонението може и донася изненадващото свръхестествено по много начини!

Наскоро една наша приятелка беше информирана от докторите си, че ракът се е върнал в тялото ѝ. Тези новини не били приети с радост от никого, и има един естествен страх, който се появява и обхваща сърцата ни. Ще ме изцери ли Бог отново... ще бъде ли фатално този път? Какво ще ми се случи? Какво ще се случи със съпруга ми (или съпругата ми)? Много мисли изпълват умовете ни във времена като тези.

Тя предаде проблемът на Бог, което правят много от нас, и после имаме склонност да си го вземем обратно и да се тревожим още известно време. Но на следващата служба, на която тя отишла, тя толкова потънала в присъствието на Бог, че буквално не я интересувало нищо друго около нея, нито какво става в тялото и, но само Свяття Дух по време на хваление. Тя разказа, че почувствала, че буквално пристъпила в самото Божие присъствие, след което чула онзи мек, красив, утешаващ глас на Всемогъщия Бог. Той казал ”Ти стоиш ли в Моето присъствие?” А тя отговорила, “Да, Господи.”

По същият нежен начин Той я попитал, “Може ли рак да живее в Моето присъствие?” Тя отговорила, “Не, Господи, рак не може да живее в Присъствието Ти.” Тя моментално била изцелена от всички симптоми, които се били върнали в нея и ракът си заминал!

По време на една служба в Бразилия, ние току-що бяхме се молили за кръщения със Свяття Дух и около 50,000 души проговориха на езици за първи път. Хвалението и поклонението беше невероятно тогава.

Хората бяха толкова наясно, че това, което са получили е безценния дар на Свяття Дух, че продължиха да се молят без някой да ги кара!

Те бяха много гласовити в своите хваления към Бог и ние не можехме да ги спрем! Вдигнах ръката си, за да ги помоля да спрат да се молят на езици, но така и не успяхме да продължим службата, защото те си мислиха че им махам, затова те просто ми помахаха с ръце и продължиха да се молят на езици дори по-силно! Казах на Чарлс, “Скъпи, просто изпуснахме службата от контрол!” Това, за което бяхме загрижени

беше, че напълно сме изгубили контрол над събранието. Хората продължаваха в усърдна молитва на езици. Попитах Чарлс, какво би трябвало да направим, а той беше в същото неведение, в което бях и аз, за това как да поставим събранието под контрол. И така решихме, “Ако не можеш да ги победиш, присъедини се към тях.” Така че ние започнахме да се молим на езици, също толкова силно, колкото и събранието. Попитах Бог какво трябва да направим сега? Като че ли Той не ни чуваше, понеже не получихме абсолютно нищо друго освен оглушителна тишина от Небето. Не можехме да чуем дори едно единствено нещо, което Святия Дух да ни казва да направим. Това беше един страшно ужасен момент за двама евангелизатори, чийто умове изведнъж бяха блокирали, на място, на което бяха събрани повече от 60,000 души. Но това изобщо не беше всичко. Бог знаеше точно какво иска да направи и по какъв начин да демонстрира Своята прекрасна сила. Службата в Бразилия се превеждаше на Португалски и изведнъж чухме множество викове и сякаш всички хора казваха едно и също нещо. Попитахме преводача си какво казват хората, понеже имаше невероятно раздвижване от едната страна на стадиона и изглеждаше, че тълпата бяга след някого. Нашият преводач ни каза, че хората викат, “Вижте човека с оранжевата риза,” понеже хората в другите страни имат начин на изразяване различен от нашия, в Северна Америка, помислих, че това означава нещо като, “Дръжте бълзлото” в смисъл, че човека е страхливец. Попитах какво означава това и той ни каза да наблюдаваме човека с оранжевата риза, който бягаше, колкото му крака държат... Следван от стотици хора от събранието. “Оранжевата риза продължи да бяга, докато стигна до платформата, където почти останал без дъх каза, “Бог ме изцери, а аз дори не съм християнин, но искам да бъда спасен. Пастора на сцената незабавно го заведе при Господ и след това го попитаха какъв е бил проблема му. И какъв шок за всички на сцената! Отговорът му беше, “Получих фрактура на гръбнака преди четири години, в автомобилна катастрофа и бях парализиран до преди малко и по време на хвалението и поклонението осъзнах, че мога да се изправя и когато се изправих разбрах, че мога да вървя. Когато тръгнах вече знаех, че мога да бягам. И така започнах да бягам хвалейки Бога, защото Той ми даде нов гръбначен стълб, докато всички тези хора говореха на езици. Каква радост настана на сцената, докато казвахме на цялото събрание какво се беше случило, те просто полудяха от вълнение виждайки чудото, което Бог беше извършил, само защото те бяха покорни , на това което Исус беше казал в Марк 16, “И тези чудеса ще следват вярващите...Ще говорят на чужди езици.” Те бяха покорни на думите на Исус и Бог извърши знамение и чудо заради това. Резултата беше един парализиран млад човек, който получи нов гръбначен стълб! Всъщност така и не успяхме да проповядваме онази вечер, понеже като започнахме да служим със спасение и с кръщение в Святия Дух, Бог започна със свръхестественото и не спря. Хора се изправяха от инвалидни колички и носилки, носеха си патериците отпред пред очите на цялата тълпа и свръхестественото продължи, докато и последния човек не напусна стадиона онази нощ. Поради това че те бяха решили да бъдат интензивни в тяхното хваление и поклонение към Бог, Неговото присъствие, така беше покрило този млад човек, че той беше напълно изцерен и Бог постави чисто нов гръбнак в него. Никога не подценявайте силата на хвалението и поклонението. Възможно е Бог да прави много неща, които ние не можем да разберем с естествения си ум, но помнете, че не е нужно да разбираме всичко, което Той прави. Нека просто да му се наслаждаваме!

ПРЕЧКА СЛЕД ПРЕЧКА

Аз бях най-дивият грешник преди да се спася, и когато бях напълно преобразена от благодатта на Бог, в миг на око, станах също толкова дива като християнка. Моментално станах духовно прасе... Исках всичко, което Бог има. Постоянно четях Библията, сутрин, обед и вечер, когато имах и една свободна минута. Ако имаше време само за един малък стих, аз го назубрях с цялото си същество! Бях гладна, гладна, гладна!

Обичах да пея “Благословена сигурност, Исус е Мой,” и аз винаги вдигах дясната си ръка, колкото можех по-нависоко, защото имах тази благословена сигурност, че Исус е дошъл в сърцето ми, за да остане. Нямах проблем с това да издигам дясната си ръка, но когато Чарлс и аз се оженихме и започнахме да обикаляме там, където ни водеше Святия Дух, ние видяхме “онези хора,” които си издигат и двете ръце! Една ръка не беше проблем, но за нас “Не-Петдесятните” тази втора ръка тежеше два тона, когато се опитвахме да я вдигнем по едно и също време с другата!

Когато започнеш да търсиш обаче, рано или късно биваш хванат! В нашето обикаляне, ние веднъж попаднахме в едно събрание в Питсбърг на една Харизматична конференция преди много, много години. Бяхме слушали много лоши неща за Петдесятните, и явно сме имали много силно изразено поведение на “духовни прасета” иначе никога не бихме се и доближили до такова събрание. Години преди това щях да мина поне на една миля от Петдесятна Църква, просто защото се страхувах от тях!

Бях чувала, че винаги те водят в мазата и нещата, които се случвали там били страшни! Не е ли чудно как сме могли да вярваме на това което казва дявола? Вероятно това, от което се страхувахме най-много обаче беше факта, че бяхме чули (и повярвахме), че те те завеждат долу в мазето, наобикалят те с “онези зли хора,” които те удрят по главата и продължават да те бият, докато някой най-накрая не каже “Тя го получи!” Разбира се ти веднага се съгласяваш с тях, защото би казал всичко само за да ги накараш да спрат, защото биенето е било толкова здраво и болката толкова голяма!

Събранието, на което отидохме беше много интересно, защото те правеха нещо, което наричаха “пеене на езици.” И двамата с Чарлс си помислихме, че това е най-красивото нещо, което бяхме чували през живота си. Прибрахме се вкъщи и се опитахме да покажем на дъщеря ни как е звучало, но когато го правиш в плътта, не е както, когато го правиш в Духа! Тя въобще не се впечатли!

Те обаче настояваха да си вдигнем и двете ръце и о, каква борба имахме. Вместо обикновеното превзето вдигане на едната ръка, ние се борихме срещу две тежки ръце, по един тон всяка. Най-накрая успяхме да ги вдигнем, но на по-ниско ниво, и беше толкова трудна битка, защото наистина имахме проблем с тежестта на ръцете си. Изглежда всички се зарадваха на това, а ние се радвахме, че те пееха със затворени очи, защото не виждаха мъките ни, докато се опитвахме да участваме, дори и малко!

Накрая пеенето спря и те ни позволиха да седнем. Какво облекчение! Със сигурност не си вдигаха и двете ръце и докато седяха! По този начин нямаше да има място. Не го направиха, така че Ние се отпуснахме и чухме най-силното послание, което бяхме чували някога. Може би не самото послание беше толкова силно, колкото начина по който беше освободено! Нямаше писъци, викове, но говорене със сила, каквато не бяхме усещали преди на служба. Наслаждавахме се на всяка минута от него и решихме, че Петдесятните не са толкова лоши (може би), докато приличат на нас. Но после проповедника провали цялата служба като каза, “Тези от вас, които искат да получат кръщение със Святия Дух и да говорят на езици, моля вървете след мен в МАЗАТА! Тогава разбрахме, че е вярно – всичко, което бяхме чули за Петдесятните и за това което правят под първия етаж!

Ние седнахме близо до изхода и когато проповедника тръгна към вратата, преди още някой да беше минал през нея, ние излязохме. Избягахме от сградата, колкото се

може по-бързо и когато бяхме в “безопасност” останали без дъх ние казахме, Бог наистина ни пазеше, нали? Наистина се успокоихме, че не попаднахме в клопката на тези хора, и бяхме убедени във факта, че Бог ни е опазил.

ОЩЕ ЕДНО ПРЕПЯТСТВИЕ

В нашите обиколки из Съединените Щати с цел да слушаме поучения, за това как да бъдем изпълнени със Святия Дух без да говорим езици ние започнахме да чуваме много за една жена на име Кетрин Кулман, и нещата, които чувахме за нея бяха невероятни!

Едно позитивно нещо, което чухме за нея беше, че хората се изчеряват на нейните служби, за което ние си мислехме, че е чудесно, защото ние винаги сме имали състрадание към болните, но чухме също, че в момента, в който те бъдат изцерени тя ги събаряла на пода!

Какво беше това странно не духовно нещо, което я караше да събаря всички на земята? Ние го отхвърлихме, разбира се, но нашето малко, гладно “духовно прасе” ни заведе на едно от нейните събрания, на следващата сутрин, след преживяването ни в Петдесятната Църква.

С изненада открихме, че Църквата беше препълнена два часа преди службата, но още по-шокирани бяхме от това, че две хиляди души стояха пред църквата и се блъскаха, за да влязат, и ние бяхме двама от тях. И двамата знаехме, че няма начин да влезем.

Ние стояхме там известно време, когато един разпоредител дойде и каза, “Чарлс и Франсис Хънтър, Вие ли сте?” Не можехме да повярваме на ушите си, разпоредителя ни знаеше имената! Как беше възможно това! По-късно разбрахме, че госпожица Кулман, чула, че има един автор в тълпата, и тя поискала да седнем на някой от първите редове. Бях написала само две книги по онова време, “Върви, човече, върви!” и “Бог е невероятен!”(моето лично свидетелство). Въпреки това тя някак си чула, че сме там.

Сложиха ни на втория ред. Също и на тази служба хвалението и поклонението бяха чудесни, и всичко, което бяхме чули за тази жена беше вярно. Видяхме хора да се изцеляват от всякакви болести, и точно както някой ни беше казал, тя ги събаряше всички на пода, веднага щом биваха изцерени.

Аз се чудех какъв трик използва, за да върши това, и все пак осъзнавах факта, че там имаше сила, каквато никога не бяхме виждали или усещали преди. Госпожица Кулман се приближи към нашия ред и посочи един човек от реда, на който седяхме. Той излезе на пътеката и бързо падна на пода. Погледнах, за да видя какво има тя в ръката си. Със сигурност беше някоя електрическа палка, която е скрита в ръкавите на красивата и рокля. Започнах да гледам човека на пода и после погледнах ръката и, която беше направила това, и видях най-дългия пръст, който някога съм виждала да сочи към мен! Тя ми направи знак с него да изляза на пътеката.

Взех да се чудя в какво съм се въвлякла, но когато я погледнах, въпреки, че беше висока, тя беше толкова слаба, и вероятно тежеше два пъти по-малко от мен, и затова реших, че няма начин да ме събори. Но някъде дълбоко в душата ми имаше една мисъл, която святкаше,” Боже, ако това е от Теб, аз искам да знам какво е то!” Този глад в сърцето ми не можеше да бъде удавен, от това, което бях чула за тази жена.

Излязох на пътеката. Тя каза просто, “Исусе, благослови моята сестра,” и Той ме благослови! По-бързо от мигване на око, аз лежах на пода на Първа Презвитерианска Църква облечена в най-хубавата си рокля. Обрах всичкия прах от мръсния под, но дори

ако ми предстоеше да говоря на събрание не ми пукаше. Не си спомням да съм усетила нещо особено в онзи момент. Всичко, което си спомням е че дойде един мир, който надминаваше всяко разбиране и изпълни душата ми с любовта на Бог, дори по-голяма от любовта, която бях преживявала дотогава.

Нещо друго се случи в мен в онзи специален момент. Всички аргументи, които преди имах относно кръщението със Святия Дух и говоренето на езици моментално изчезнаха! Бог знае каква е най-голямата ни нужда. Когато отидем под силата, Той веднага започва да се грижи за нея! Това не е просто падане, но е изпадане в любов със Исус!

След това преживяване, не можех да се сетя за нито една причина да не се говорят езици, и скоро след това и двамата с Чарлс ги получихме.

Веднага след като получихме кръщение със Святия Дух, никой не можеше да ни спре да ходим на харизматични събрания! Станахме пълни фанатици и искахме да стоим в силата на Бог и да гледаме свръхестественото при всяка възможност, която имахме!

Отидохме на банката на Първо Сдружение на Бизнесмените на Пълното Евангелие в Хюстън. Това беше, когато всеки се обличаше официално на техните банкети, така че аз се облякох с най-официалното си облекло и прекарахме чудесно! Когато завърши събранието, и започна служението, много от мъжете служеха заедно, докато един човек, полагаше ръце на хората и те всички падаха, също както на службите на Кетрин Кулман. Чарлс говореше с един приятел, и затова аз изтичах при този човек, за да наблюдавам какво прави, докато накрая събрах кураж, за да го попитам, “Как го правиш?” Той ме попита, “Какво искаш да знаеш?” Аз казах, “Ходих на служба на Кетрин Кулман и паднах, а сега искам и съпругът ми да падне! Аз дори не знаех как наричат този духовен феномен, но знаех, че искам Чарлс да преживее, същото прекрасно преживяване, което и аз преживях.

Човекът ме погледна съсредоточено и каза, “Значи искаш и мъжа ти да падне?” Отново избърборих набързо, “Да, да, да! Той попита къде е Чарлс, затова аз отидох да го доведа и той отново попита, “Значи искаш съпругът ти да падне?” Отново отговорът ми беше настоятелен, “Да”! Той каза, “Тогавата застани до него,” така че аз се прилепих до Чарлс, доколкото мога, защото аз си мислех, че човекът ще го направи по предишния начин, ”едно, две” на три Чарлс ще е долу, но изобщо не стана така. Той каза, И така ти искаш съпругът ти да падне? Е, Исусе, благослови семейство Франсис!” Аз паднах по-бързо отколкото ти можеш да мигнеш с око, последвана секунда по-късно от моя прекрасен съпруг! После той събра нашите ръце и каза, Чарлс и Франсис, отделям ви за специално служение към Бог.” Това беше един свещен момент, който не може да се забрави!

Бях наистина много щастлива, че съпругът ми падна и стана много бързо, но когато аз се опитах да стана, разбрах, че явно някой е сложил лепило, или нещо подобно на пода, защото изобщо не можех да помръдна. Опитах се да си вдигна краката и раменете нищо не се получи!

Опитах се да си вдигна ръцете от пода, но пак не ставаше. Не можех да повярвам какво ми се е случило, защото не можех да се движа!

Като, че ли това не беше достатъчно, но започна да ми се случва и друго нещо, което никога не бях преживявала и изобщо не разбирах!

Чувствах като, че ли някой ми е дал да пия божествена газирана вода, защото дълбоко отвътре аз започнах да усещам много странен вид, “Бълбукане.” Тази газирана вода беше извънредно силна, защото, ме изпълваше повече от всичко, което бях преживявала. Да не би да съм яла нещо на банката, което не се съгласяваше с мен, или какво беше това необикновено преживяване?

Това бълбукане продължи да се увеличава и започна да напуска стомаха ми и да се надига нагоре. Малко по малко то се издигаше и издигаше, докато достигна гърлото ми и беше на опасно разстояние от устата ми, след което внезапно излезе от устата ми под формата на най – силния смях, който някога съм чувала. Аз сложих ръка на устата си в опит да приглуша, това, което вече усещах, че ще е смях, но въпреки че вече можех да вдигна ръката си от пода, никаква сила вече не можеше да върне смеха обратно.

Аз се смях, и смях, и смях, и смях. Изобщо не можех да разбера защо се смея толкова силно, но накрая реших, че е защото бях много развълнувана от падането на Чарлс. След около 30 минути (но, които изглеждаха като цяла вечност!) Аз спрях да се смея, също толкова бързо, колкото и започнах, и изведнъж бях освободена от лепилото на Святия Дух! Бързо станах от пода и седнах тихичко и така останах до края на вечерта.

Никой и дума не ме попита за това какво ми се е случило, а аз се чувствах, така че наистина съм направила цял спектакъл, защото този смях изобщо не ми изглеждаше като подобаващо поведение за дама, понеже беше твърде силен! Обаче се чувствах прекрасно, но наистина се укротих за останалата част от службата, и се затворих за каквото и да е преживяване, без дори да осъзнавам, че може да се случи отново в далечното бъдеще! Това беше пречка, която не преминах, но поне започнах да се опитвам да я преодоля, поне малко.

Странният смях беше напълно скрит някъде в подсъзнанието ми, докато не се случи най-необикновеното нещо, на една от службите ни във Вашингтон. Беше по време на една изцелителна служба, и когато извикахме една жена за изцеление, и тя беше изцерена, и падна под силата на Святия Дух. Дотогава единствения човек, за когото знаехме, че на службите му хората падат под Божията сила беше Кетрин Кулман, и затова това беше стряскащо за много хора.

Когато жената падна от Духа, събранието застина. Някои от шок, някои от учудване, някои просто от любопитство, но всички бяха напълно учудени от, това което се беше случило. Спомням си първия път, когато това ми се случи, докато се молах за един човек. Бях със затворени очи и се молах за него, но по време на молитвата ми, той просто се свлече под ръката ми. Той просто вече не беше там! Аз се протягах за да достигна човека, после смъкнах ръката си по- надолу и не можех да го открия никъде! После отворих едното си око и започнах да се оглеждам, мислейки си, че Бог няма да види, че съм си отворила само едното око, и видях, мъжа прострян на пода. Помислих си, че съм го убила, защото се молах усилено, понеже той беше много болен! Това ме научи повече никога да не си затварям очите по време на молитви за болни, но да ги държа отворени, за да виждам какво става.

Очевидно хората не бяха виждали много от това проявление на Духа, така че аз ги попитах, колко от тях никога не са виждали някой да пада под силата на Духа, деветдесет и девет процента от тях вдигнаха ръце. Святият Дух ни каза да извикаме двадесет човека от първите два реда, което и направихме, а после им положихме ръце, и те всички паднаха под силата на Бог!

Това беше велико, но нещо друго се случи! Те не станаха! Лежах на пода, както и аз на събранието на бизнесмените!

Тогава още бяхме нови в тези неща и не знаехме какво да правим, защото те просто не ставаха. Същото това лепило, което ме държеше мен преди сега държеше тях. Чарлс и аз решихме, че трябва да направим нещо, така че започнахме да водим събранието в хваление. Ние вероятно сме най-лошите певци в света, и затова хората се включиха като опъваха гласните си струни, за да надвикат нашите гласове.!

Ние пеехме и пеехме и накрая нещо друго необикновено се случи на пода. Една дама изведнъж се обърна по корем и започна да удря по пода с дланта на ръката си.

Чарлс и аз бяхме шокирани, защото тя не само че биеше усилено пода, но и се смееше истерично.

И двамата бяхме забравили колко гръмогласно се смеех през онази незабравима вечер, на банкета и оттогава бяхме решили, че всичко по време на служба трябва да бъде “нормално и в пълен ред” и решихме, че е по-добре да отидем долу и да спрем това каквото и да е то.

Ние се втурнахме от лявата страна на сцената, но преди да стигнем до жената тя вече беше на крака, започна да бяга из залата, и започна буквално да “удря” една жена и с двете си ръце с всичка сила!

Почти припаднахме! Не можехме да повярваме, че нещо като това може да се случи на нашите събрания. Бояхме се, че ще настане объркване между хората и знаехме, че трябва да спрем това, затова и двамата се втурнахме към тази жена, която беше потърпевша от ударите на другата. Преди да стигнем до нея, обаче, жената очевидно виждаше загрижеността ни и затова каза, “Не се притеснявайте, тя е добре. Тя е медицинска сестра, която имаше синдрома на Гуилеан Баре от четири години, и не можеше да вдига ръцете си. Те висяха безпомощно в продължение на четири години, и докато тя се смееше, силата на Бог слезе върху нея и тя беше изцерена. Единствения начин да ми го каже беше да ми покаже, защото все още се смееше, толкова силно, че не можеше да говори!”

Това със сигурност беше облекчение! Ние нервно го отхвърляхме, и когато стигнахме отпред пред сцената, забелязахме, че всички, които са на пода също се смеят истерично. Но видяхме как малкото бебешко краче на една жена, което и беше така от рождение без да е пораснало се превръща в нормален крак. Тя беше млада!

По-късно тя свидетелства, че преди е трябвало да си купува два размера обувки, а сега и двата и крака са с еднакъв размер! Скоро след това започнаха изблици на смях из цялата зала, и не след дълго, цялото събрание избухна в смях, затова ние се спогледахме и си казахме, “Ако не можеш да ги победиш, присъедини се към тях,” и двамата започнахме да се смеем. Този прекрасен дух на смях се разпространи из цялото събрание и чак след това спря, и всички хора изглеждаха пълни с радостта на Бог.

Изведнъж една жена, която работеше на масата с книгите, тичайки и крещейки дойде отпред и каза, “Имах мастит миналата година и затова ми махнаха едната гърда, и докато се смеехме, Бог ми даде нова!”

След всичко, което аз и Чарлс се опитвахме да правим, за да държим всичко в ред и нормално, всички тези диви неща продължиха през цялата вечер.

Бяхме шокирани от тези неща, които се случиха, и понеже бяхме нови в тези петдесетни неща, ние искахме да говорим с някой, който имаше опит в тази област, и затова се обадохме на нашия добър приятел, Д-р Лестър Съмрал, веднага щом се прибрахме у дома, внимателно му разказахме всички подробности, а после го попитахме дали е виждал нещо такова, защото искахме да знаем какво да правим с нещо, което е много по-голямо от нас!

Д-р Съмрал каза, “Това което сте преживяли на вашата служба е святия смях.” После той продължи, “Всичко, което е от Бог е свято и всичко, което е свято има сила, която го придружава.” Тогава започнахме да разбираме защо се случваха изцерения, защото това беше свръхестествено движение на Бог и то носеше със себе си свръхестествена сила за изцерение. Алелуя!

От време на време ние виждахме изблици на този смях, но никога не ги насърчавахме, вероятно защото ни беше страх от това. Не ги спирахме, но просто не ги насърчавахме, но от време на време това се случваше с един или двама човека и ние го пренебрегвахме.

Пречките идват под всякаква форма, и когато ти имаш истински глад за нещата на Бог, преминаваш почти през всички тях. Предполагам, че ако не бяхме толкова гладни и жадни, нямаше да се налага да минаваме през всички тези пречки, но никога не се предавахме в нашето настоятелно, непрекъснато, настойчиво търсене на всичко, което Бог има.

ВИСОКОТО ПРЕПЯТСТВИЕ – ТАНЦУВАНЕ

Бяхме станали приятели с едни прекрасни китайци, след като получихме кръщение със Святия Дух, които имаха църква наблизо до нас. Те имаха някакви специални служби, и ни поканиха да присъстваме като техни лични гости. Щяхме да си бъдем у дома, така, че ние приехме поканата, без да предполагахме, че ни предстои да срещнем ново препятствие, за което никога не бяхме чували.

Службата вървеше чудесно и всичко беше, “нормално и имаше ред,” докато не казаха един специален номер на песен. Хорът стоеше отпред всички със специални роби, и започнаха да пеят, но изведнъж нещо друго започна да се случва. Те стояха зад малък параван, подобен на тези които повечето църкви имаха преди, и изведнъж видяхме крака да излизат зад робите на хора и видяхме хора да скачат нагоре, надолу, очевидно танцувайки и аз бях напълно ужасена. Помислих си, “Хората не танцуват в Църква! Защото танцуването е от дявола.”

Танцуването не е от дявола! Бог е този, който измисли танца, но после дявола го открадна и го изврати, и затова християните казват, че танцуването е от дявола. Бог сътвори танцуването и го направи с добра цел.

Нямаше какво друго да направя, защото гледката беше толкова шокираща да видя такова нещо в Църква. За да не се изложя пред цялата Църква, аз взех Библията си разтворих я и си скрих лицето с нея. Задържах смеха си, доколкото мога, но когато реших да погледна изпод нея, аз видях отново краката им, и те все още го правеха! Отново се скрих зад страниците на моята прекрасна Библия, и стоях така за известно време, после събрах кураж и отново погледнах. Те все още го правеха!

Скрих се отново, но третия път, когато отново погледнах аз надникнах от горната част на Библията си и видях лицата на хората, които танцуваха. Внимателно огледах всички и видях усмихнатите им лица! Те се покланяха на Бог по начин, по който не съм виждала някой да го прави. Те очевидно обичаха Бог по начин, по който не бях виждала някой да изразява любовта си към Създателя на Вселената.

Мисля си за хората, които бях наблюдавала, когато бях малко момиченце в църквата. Когато те пееха, “Радост неизговорима е и пълна със слава да служиш на Господа,” всички те изглеждаха така сякаш са изпили цял галон с горчив лимонов сок, преди да дойдат на църква. Не виждах никакви усмивки, никаква радост, никаква слава, нищо, освен хора, които идваха на църква, само, защото мислеха, че трябва да го правят. Църквата не беше място, на което някой да се осмели да се зарадва!

Но сега наистина виждах хора, които наистина се наслаждават от това да хвалят Бог и да Му се покланят. Не бяха никакви изкуствени емоции, беше нещо истинско и реално, и това докосна сърцето ми!

По пътя за къщи, в колата, аз казах на Чарлс, “Танцуването не може да е толкова лошо, щом кара хората да обичат Бог, както тези хора!” Чарлс никога не беше танцувал през живота си, докато аз обичах да танцувам, докато бях в света. Отивах в кънтри клуба и танцувах хали гали, и туист, докато краката ми не започнат да ме болят толкова много, че като се приберях къщи трябваше да си правя студени бани, за да се

почувствам по-добре преди да си легна. Но танцуване в църква...никога...поради религията си мислех, че съм свободна от танцуването, когато се спасих!

Но ние бяхме очаровани от това което видяхме, затова веднага след като се прибрахме вкъщи, отидохме в спалнята, затворихме вратите, пуснахме щорите, за да сме сигурни, че никой няма да ни види и тогава Чарлс Хънтър се научи да хвали Бог с танцуване. Никога няма да забравя онази прекрасна вечер, когато пяхме чудесни песни и Чарлс просто се предаде на Духа и танцува пред Бог! Той хареса това оттогава и Бог го издигаше на високи места, докато хвалеше Бог в Духа!

АМИ ИСУС?

“След всички тези неща, Бог определи други седемдесет и ги изпрати, двама по двама пред себе си, където Сам Той щеше да отиде. И каза им, ‘Жетвата е изобилна, а работниците малко, затова молете се на Господаря на Жетвата да изпрати работници на жетвата Си.’” (Лука 10:1, 2)

И по-долу в 17 стих, ни е казано, ”И седемдесетте се върнаха с РАДОСТ, казвайки, ‘Господи, в Твоето име и бесовете се покоряват на нас.’ А Той Им каза, ‘Видях сатана паднал от Небето като светкавица. Ето давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии и над цялата сила на врага и нищо няма да ви повреди. Обаче недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват, но се радвайте затова, че имената ви са записани на Небето.’

В същия час Исус ЗАРАДВА в Святия Дух и каза, “Благодаря ти Татко, Господи на Небето и на Земята, че си скрил тези неща от мъдрите и разумните, а Си го открил на младенците. Да, Татко, защото така Ти се видя угодно.”(Лука 10:21)

След като Исус изпрати седемдесетте, се казва, че те се върнаха с радост. Това трябва да включва и смях, защото, когато си пълен с радост ти си щастлив!

Преди години аз слушах едно поучение върху Лука 10:21 където се казва, че Исус се зарадва в Духа. Думата за радост в този пример означава, “да се завъртиш с безразсъдна невъздържаност!” Можеш ли да си представиш Исус пълен с толкова много радост, че да се завърти с безразсъдна невъздържаност? Каква гледка само е било отстрани! Божият Син, Този, който беше избран, за да отнеме греха на света, толкова се радва от нечие спасение, че се отпусна и направи нещо, което е голям шок за много хора!

После се консултирахме с човека, който поучава за това, и той потвърди, това което бяхме запомнили. Гръцката дума за “радост” е “агалиао”. Първата част от нея, “аган,” означава, много или голяма мярка.” Втората част, ”халомай,” означава, да подскочиш, да подскачаш (нагоре надолу), да се издигнеш нависоко, израз на голяма радост, ‘да ти се клатят коленете,’ и ‘смях от стомаха!’” Ще намериш тези факти в усиления конкорданс.

Беше интересно за нас да разберем, че Исус каза, че Бог е скрил тези неща от мъдрите и умните, за да ги открие на младенците. Понякога, когато дойде движение на Бог, ние сме толкова “мъдри,” че не можем да видим какво прави Бог. Това, че все още чувам проповедници да проповядват против говоренето на езици, едно от най-свръхестествените от всички свръхестествени неща, които Бог прави. Не мога да разбера как множество звуци могат да излизат от устата ми, и да се превръщат в небесен език, който, назидава душата ми, и въпреки това не разбирам и думичка от това което казвам! Какво чудо и знамение само!

Не разбирам защо има толкова много сила в святия смях...но е чудесно нещо!

Също както тази нова за нас вълна от ”свят смях,” е в Духа, така и танцуването пред Бог е наречено, “танцуване в Духа,” и пеенето или молитвата на езици се наричат, ”пеене и молитва в Духа.”

Каквото и да правиш, то винаги трябва да се сравнява със Словото. Псалм 150 със сигурност ни казва за хвалението на силен глас, което чуваме днес, и за танцуването, което го придружава!

Хвалете Господа!
Хвалете Го във светилището Му;
Хвалете Го за мощните Му дела
Хвалете Го според голямото Му величие.
Хвалете Го със тръбен глас,
Хвалете Го с псалтир и арфа,
Хвалете Го с тъпанче и танци,
Хвалете Го със струнни инструменти и със свирки,
Хвалете Го с високозвучни кимвали,
Нека всичко, което диша да хвали Бог;
Хвалете Господа!”

Това със сигурност обяснява, всичко, което се случва в църквите днес, в различните форми на хваление и поклонение, нали?

ТОВА Е ОНОВА...

Бяхме виждали много малко от святия смях по църквите, докато съвсем наскоро един млад мъж на име Родни Хауърд-Браун от Южна Африка, не започна да има това необикновено преживяване на Божията слава в службите си. Пастор Карл Страдър, пастора на Карпентърс Хоум Чърч в Лейкленд Флорида, започна да ни се обажда развълнуван и да ни разказва за това необикновено чудо и знамение, което се случвало в неговата църква. Той беше абсолютно завладян от този смях, и каза, че е прекарал шест седмици на пода на църквата си смеейки се, и прекарвайки, най-невероятното време в живота си. Той ни насърчаваше да отидем и да се включим в това. Това не ни направи голямо впечатление въобще, но пастор Страдър ни каза, че пасторите, Уоли и Мерилин Хики, са били там и че Мерилин Хики прекарала цялото време на пода смеейки се. После той сподели, как Родни Браун извикал Мерилин на микрофона и как тя се смяла, смяла и накрая паднала на пода без да каже нищо. Колко недостойно! Ричард Робъртс споделили същото преживяване. Какво беше това?

Мерилин Хики беше много скъпа и близка наша приятелка, от много години, затова аз и се обадох по телефона, за да разбера по-точно истината за това, което се е случило. Никога не бях чувала Мерилин толкова развълнувана! Тя сподели повече преживявания, които се бяха случвали по време на събранията на Родни Хауърд-Браун не само във Флорида, но и в Денжър също. Не само, че това се беше случило с нея, но докоснало и дъщеря и, Сара! И между другото те прекарвали нощта преди сватбата на Сара на служба на Родни Браун завладяни от смях! Кой е чувал за такова нещо? Мерилин закъсняла за събранието, и не можела да намери Сара, докато не я видяла на пода отпред. Какво място само да прекараш ноща преди сватбата си! И двете твърдяха, че това драматично е променило живота им! Мерилин дори ми каза, че през следващата седмица, докато стояла на бюрото си, изведнъж смехът я изпълвал, и тя започвала да се смее, понякога дори, когато имала сериозни проблеми! Дух на вечна радост бил вложен

в нея! Познавахме Мерилин от много, много години, и винаги сме знаели, че ходи, в много голяма зрялост, затова знаехме, че не си измисля, не преувеличава или просто си измисля някаква история. Знаехме, че нещо се беше случило с нея. Заради нейната искреност и зрялост и заради свидетелствата, които ни разказа пастор Страдър, ние решихме да отидем и да видим какво става наистина. Бяхме скептично настроени, но ако това беше ново движение на Бог ние със сигурност не искахме да го пропускаме.

Бяхме заинтригувани -- въпреки че скептично настроени – преди да се обадим на Мерилин, така че в края на Декември, след като служихме в Крисчън Ритриит, Флорида, ние си купихме билети за да си тръгнем за вкъщи късно същия следобед, с което си дадохме време да отидем на едно от събранията на Родни в Лейкленд.

Седнахме отзад, защото трябваше да си тръгнем в три часа, за да си хванем самолета за Хюстън, и не искахме да обезпокояваме службата като си тръгваме. Не видяхме никой да се моли за някого, но чухме един динамичен млад човек да проповядва за знаменията и чудесата на Святия Дух.

Три часа дойде, а ние все още бяхме там. Бяхме напълно захласнати от това, което чувахме, че Чарлс каза, “Нека останем още 10 минути!” Мислехме си, че тогава ще започнат да се молят, но не започнаха... той все още проповядваше!

Чарлс каза, “Нека останем до 3,20!” Останахме и ето, че стана 3,40, и ние знаехме, че трябва или да тръгнем или да изпуснем самолета. Не бяхме чули, нито видели свят смях в залата все още, но усетихме нещо, което ни караше да искаме Святия Дух още повече.

Почти изпуснахме самолета си, и почти ни се искаше да е така, поради силното привличане от Святия Дух!

По- късно взехме аудио касета от цялата служба и я слушахме отново и отново, и накрая взехме решението да се върнем във Флорида, за да видим какво всъщност беше това!

Взехме и нашата секретарка и съпругът и с нас! Отидохме за две вечери от събранията. Наистина бяхме, “готови за екшън” и слушахме мощната проповед на Родни първата вечер...но никой не се смя. Аз наблюдавах Карл Страдър, който седеше на нашия ред, и той не се смя. Чувах слаби изблици на смях, като цяло нямаше никакъв смях онази вечер.

Родни направи мощен призив към олтара, хора, които искаха да приемат Исус, и излязоха стотици хора, което беше чудесно, но нямаше смях!

Имахме привилегията да вечеряме с Родни преди службата на следващата вечер, и бяхме потресени от свидетелството на този млад човек. Отидохме на втората служба убедени, че цялото събрание, ще избухне в смях. Пастор Страдър ни беше казал, че хората ще започнат да се смеят по време на най-сериозните моменти от службата. Той каза, че Родни просто ще си продължава с проповедта без да обръща внимание на това.

Бяхме впечатлени от проповедта, която беше силно помазана и чакахме с голямо нетърпение да започне смях. Изобщо не започна нищо! Ето вече бяхме на две служби и още нямаше смях! Видяхме демонстрации на сила, докато Родни се молеше за хора те падаха под Божията сила. Видяхме хора, които се опитваха да се измъкнат от силата, но не можеха да станат от пода, и ние им се смеехме, но нямаше, “свят смях.”

Тази силна служба беше към края си, когато Родни помоли пастори и евангелизатори да излязат отпред, за да приемат това помазание, което се разпространява из цяла Америка, чрез този, ”смях” и да го занасят навсякъде, където отидат. Той каза, че трябва да го наричат, ”Събарящия евангелизатор, “вместо, “Смеещия се евангелизатор,” защото повече хора падали, отколкото се смеели, но свежестта на този свят смях беше върху него.

Святият Дух раздвижи сърцата ни, за това, че това е истинското послание на Бог за този час, затова ние отидохме да приемем от това помазание. Родни ни положи ръце и каза, “Ново начало!” И двамата паднахме под силата, но никой от нас не усети нищо. Нямахме никакви емоции, никакъв смях, никакво гъделичкащо усещане, от това, че бяхме наистина докоснати от Святия Дух. Това беше нещо, което трябваше да получим чрез вяра.

Аз никога не съм била раздвижвана, от това което усещам, чувам, виждам, вкусвам, или помиривам, но от Божието слово. Въпреки, че и двамата не усетихме никаква емоция, от какъвто и да е вид, ние приехме чрез вяра, това което Родни толкова нежно вложи в нас. Нашата секретарка и съпругът ѝ казаха, че са били ударени от 240 волта, но ние не бяхме усетили нищо!

Единствената емоция, която аз усетих, беше паника, понеже се чудех как ще стана от пода! Подът в Карпентърс Хоум Чърч е наклонен от подиума към първия ред, така че бях в много интересно положение, краката ми бяха по-високо от главата. На моята възраст е извънредно трудно за мен да стана от лежащо положение. Чудех се дали няма да донесат някоя товароносачка, за да ме върнат в изправено положение! За щастие около десет разпоредителя видяха моите опити да стана и помогнаха на Чарлс да ме изправи на крака! Слава на Бога!

Прибрахме се от Флорида с едно усещане за свежест от Святия Дух, чувствайки, че Бог напълно променя нашето служение, не че взема това, което бяхме правили в миналото, но добавяйки едно ново огромно измерение. С тази интригуваща мисъл, аз направих подробно изследване на свръхестествените неща, които ни се бяха случвали в миналото ни, и знаехме, че знаехме, че знаехме, че Бог иска да споделяме това вълнуващо послание, следващия път, когато служим, а това стана в Детройт, Мичиган. Споделихме някои чудесни стихове с хората, докато обяснявахме какво прави Святия Дух днес.

“Вижте старите неща преминаха, и Аз заявявам нови неща; преди да станат Аз ви ги казвам.” (Исаия 42:9).

Отново в Исаия 43:18-19, Бог казва, ”Не си спомняйте за предишните неща, нито мислете за старото, вижте, Аз ще направя ново нещо, сега то ще се появи.”

Нека не гледаме назад, нека изхвърлим огледалата си за обратно виждане, и да гледаме напред и да преживеем по един велик начин нещата, които Бог прави!

Бог ни казва, точно сега да не гледаме на старите съживления, нито на предишните движения на Святия Дух. Бог казва да гледаме на това, което Той прави сега! И Той наистина го прави! Не само в Америка, но по целия свят!

На отиване към Детройт, аз помолих Бог да ми даде специален стих, който да докаже, че това го има в словото. Не е ли интересно как може човек да чете някой стих отново и отново и изведнъж да го види в нова светлина? Аз четях книгата Псалми, когато изведнъж стигнах до Псалм 126:2-6, където се казва:

“И тогава устата ни се изпълни със смях,
и езиците ни с хваление.
И казаха между народите,
‘Бог извърши велики неща между тях
Бог извърши велики неща между нас
От, които се изпълнихме с радост.’”

Погледнах предишния стих и там се казваше,

“Когато Господ връщаше Сионовите пленници,

ние бяхме като ония, които сънуват.”

Псалмът говори за завръщането на тези, които са били в робство, и те се радваха с радостта на спасението си.

Римляни 14:17 ни казва, ”Защото Божието Царство не е ядене и пиене, а правда, мир и РАДОСТ в Святия Дух.”

Бог явно смята радостта за важно нещо, защото говори много за нея. Исус каза в Йоан 15:11, “Тези неща ви говорих, за да може Моята радост да остане във вас и радостта ви да бъде пълна!” Той желае радостта ни да остане, от момента на спасението ни за цяла вечност, и той иска чашата ни с радост да бъде пълна до горе!

Толкова много хора са изгубили радостта от спасението си напълно, но Бог я възстановява в Църквата, чрез този Свят смях! ”Имам това против вас, че сте оставили първата си любов” (Откровение 2:4). Той възстановява тази първа любов чрез това необикновено чудо и знамение!

Моята радост започна в деня, когато се спасих. Бях напълно завладяна от благодарност, когато разбрах, че греховете ми са простени, че радостта ми просто ме изпълни и преля. Каква експлозивна мисъл -- греховете ми са простени, всички! Аз буквално се потопих в Славата за няколко седмици и разбрах, че нещо повече трябва да се случи, за да поддържа това чувство по този начин, винаги.

Ако искаме този вечен извор на радост винаги да извира от нас, ние трябва да влезем в Словото на Бог на духовно празненство, да гълтаме големи хапки и да продължаваме да дъвчем, докато душите ни затлъстят, защото истинската, уникална радост никога не идва, докато не сме духовно затлъстели!

Трудно ми е да разбера как да започна с радостта, защото тя е толкова жизнено важна част от живота ни. Радостта на Бог е в дома ни рано сутрин. Радостта на Бог е всред всичките проблеми. Тя е там късно вечер.

В деня, в който се спасих, аз получих неутолим глад за Божието Слово, който никога не можеше да бъде задоволен. Отидох си вкъщи и прочетох буквално целия Нов завет, първата вечер, когато се спасих! Никога не съм чела толкова бързо през целия си живот, защото исках да разбера какви са обещанията на Бог. Едно от нещата, които си спомням много добре беше, където Исус казва, ”Казах ви това за да се изпълните с радост. Да, чашата ви с радост ще прелива” (Йоан 15:11).

Спомням си, че Му казах, че няма да Го изкарам никога лъжец, и че чашата ми винаги ще бъде пълна с радост. Той каза, че Неговата радост ще остане в нас и че нашата радост ще бъде пълна, пълна, пълна! Пълна и преливаща. Не просто малък изблик на радост от време на време. Исус иска ние да имаме максимална радост в нашия живот винаги. Той каза, че Неговата радост ще бъде в нас, не нашата!

Хората често ни питат откъде имаме силата да вършим всичко, което правим. Мерилин Хики, скоро говори с нас, след като се върнахме от дълго пътуване и каза, “Радостта на Господа е цялата ви сила, нали?” После тя продължи като каза, “Никога не бихте били способни да извършите, това което вършите ако не черпите от силата на радостта в Господа.”

Не позволявайте на нищо да открадне вашата радост. Помнете, когато имате радостта на Господа и Святия Дух иска да започнете да се смеете, тогава просто започнете да се смеете с малкото, което имате в сърцето си.

Ние вярваме, че нещо ново и толкова свежо се случва в църквата, че никой от нас всъщност не го разбира и не знае какво ще се случи в резултат на това. Аз знам, че дявола ще се опита да ограби и най-малката ви радост, но помнете, че радостта, която имате е на Исус, за това никога не позволявайте на дявола да ви я открадне!

“Радостта ви никои не може да отнеме” (Йоан 16:22б).

Изкупените от Господа ще се върнат
И ще дойдат с песен в Сион,
Те ще получат радост и веселие,
И скръб и въздишане ще изчезнат” (Исаия 35:10)

Ти си изкупен и аз съм изкупена, затова вечна радост ще бъде върху главите ни. Бог никога не ни е казал, че Неговата радост ще бъде нещо временно. Това е една вечна радост, която ще продължи от сега, докато Исус се върне или, докато Бог ни вземе вкъщи, което и от двете да се случи първо!

Повече благословения са ни обещани, защото се казва, че скръб и въздишане ще изчезнат. Няма нужда да бъдеш тъжен. Няма нужда да плачеш. Всред всичките ти проблеми, можеш да имаш огромна, огромна радост.

“Нека небесата се радват и земята да се весели; нека необятните, бучащи морета демонстрират Славата Му. Хвалете Го за плодородните полета, защото те отразяват неговото величие. Нека дърветата в гората правят шум в израз на хваление. Защото Господ идва да съди земята; Той ще съди нациите честно и справедливо!” (Псалм 96:11, 13)

Йеова е Цар! Нека се радва цялата земя! Кажете на най-далечните острови” (Псалм 97:1)!

Цялото творение ще се зарадва. ЦЯЛОТО творение ще се радва и точно това трябва да стане.

“Цялата земя е видяла спасението, с което Бог е спасил Своите хора. Затова цялата земя Го хвали, и пее с безкрайна радост” (Псалм 98:39)!

Цялата земя е видяла спасението на Божиите хора! Това не е ли достатъчно, за да те накара да започнеш незабавно да Го хвалиш и да Му пееш с твърде голяма радост? Помня, когато виждах как различните членове на моето семейство идват при Господа, как не можех да се сдържа и започвах да Го хваля и да Му пея с радост. Алелуя!

“Пейте хваление със арфа. Нека корнети и тромпети да свирят!” (Псалм 98:5, 6а).

Слава на Бог! Ние имаме нужда от по-силна музика в нашите църкви. Понякога отивам на църква и имам чувството, че съм на погребална служба! Слава на Бога, Харизматичните църкви са се съживили и те наистина имат музика, която може да те накара да се почувстваш жив и която да те накара да искаш да пееш и да танцуваш.

“Правете радостна симфония пред Господа, Царя! Нека морето със всичката си необятност да бучи в израз на хваление! Нека земята и всички, които живеят на нея крещат, 'Слава на Бог.' Нека вълните пляскаят с ръце от радост, и хълмовете да пеят песни на радост пред Господ, защото Той идва да съди света със справедлив съд” (Псалм 98:6б-9).

Можеш ли да си представиш, какво всъщност казва Бог тук? Можеш ли да си представиш, моретата да бучат хвалейки Го? Можеш ли само да си представиш цялото население да казва, “Слава на Бог!” Всичко това под акомпанимента на вълните, които пляскаят с ръце и хълмовете пеещи ли пеещи. Можеш ли да си представиш ехото, което отеква между тези хълмове? И вероятно дори рибите шляпат с опашки в хваление към Бога!

“Правете радостен шум на Господа, всички земи! Служете на Господа с радост! Елате пред присъствието Му с песен!” (Псалм 100:1, 2)

Ако правите радостен шум пред Господа, и ако Му служите с радост, и ако отивате пред Него с песен, аз ви гарантирам, че вие ще имате толкова много радост, че няма да можете да я издържите. И кой иска поне да опита?

Ние споделихме всички тези стихове и това което преди се беше случвало в нашите събрания, и после попитахме колко хора искат да получат дух на радост, и буквално цялата църква излезе отпред и получи огромно помазание на радост. Святият Дух ми каза положи ръка върху пастора и върху съпругата му, което и направих, и те и двамата толкова се напиха със Святия Дух, че не можеха да седят на столовете си! Когато пастора отиде на микрофона беше толкова пиан, че дори не можеше да направи съобщенията си!

Експлозия от свят смях изпълни залата и това събрание преживя невероятна радост! Много хора бяха изцерени от артрити и други болести. Някои от тях идваха отпред да задават въпроси за това ново движение на Святия Дух и на пръв поглед не получиха нищо, когато им положихме ръце, но когато на връщане стигнеха до осмия, деветия ред Святия Дух ги удряше и БАМ! Те падаха на пода и започваха да се смеят!

В естеството ние може да гледаме такава служба и да попитаме, ”Каква е целта на този смях?” Не знам. Не знам защо някои хора, когато бъдат докоснати, като се изправят са абсолютно неспособни да говорят. Те се държат точно като пиани. Когато си мисля за Петдесетница, си спомням как хората казваха, “Те са пиани!” И те бяха пиани от Святия Дух и в резултат на това техният живот никога повече не беше същия!

Никой от тези, които бяха на този ден на Петдесетница и преживяха опиващата сила на Святия Дух, повече не беше същия. Техният живот беше драматично променен и никога повече не бяха плътски, защото бяха докоснати от Божия огън, и никога повече не се върнаха в плътската област.

Аз вярвам, че същото това нещо се случва в това чудесно, вълнуващо, уникално съживление или както там искате да го наречете, което се случва сега по целия свят!

Ако някога си виждал пиан човек, или може и вие да сте се напивали един, два пъти, сте забелязали, че хората, които са пиани са напълно изключени за това какво говорят или как ходят. Много хора се смеят много, когато са пиани от естествено вино. Същото нещо се случва, когато се напиеш с виното на Святия Дух. Ние вярваме, че Святия Дух върши нещо много специално из Америка и по целия свят, където радостта на Господа се връща в църквата.

Аз говорих с пастор Карл Страдър, след като със скептицизъм ние отидохме на първите ни две събрания, и го попитахме какво е извършил този “свят смях” всъщност. Той ми каза, че Родни Хауърд-Браун е бил общо за една година тринадесет седмици, и че никой от екипа му в църквата няма да бъде повече същия, защото живота им е бил променен, в резултат на това, че са присъствали на събранията.

Хората от църквата на Пастор Страдър които са присъствали на тези служби, казали, че живота им завинаги е променен в резултат на това. Били направени нови посвещения, физически и вътрешни изцерения на сърцата се случили, и хората прощавали на тези, които са ги наранили.

Аз писах на пастор Уейн Джаксън от Грейт Феит Министрис в Детройт, Мичигън, като го попитах какво се е случило след като споделихме святия смях с неговата църква.

Ето какво ни каза той:

“След като си тръгнахте, аз казах на Бог, че съм съд в ръката Му и че искам само това, което Той иска за църквата, и по време на хвалението ни аз започнах да се разхождам между редовете, молейки Бог да извърши това, което иска.

“Имаше много хора тогава, които не бяха на събранието, когато вие бяхте тук, и не знаеха нищо за “святия смях,” но един от нашите работници на олтара, който тежи 280 паунда започна да се смее и падна под Божията сила и не след дълго присъствието на Святия Дух стана толкова силно в цялото събрание, и цялата църква се изпълни със смях. Всички там познаваха човека, който се търкаляше на пода изпълнен със святия смях, и знаеха, че това не е от плътта, и че беше само от Бог!

“Съпругата ми и аз получихме такова докосване от Бог, когато положихте ръце върху нас, че жена ми често избухва в свят смях по време на службите в църквата. Тя също шие дрехи за деца, и се изпълва със това, дори, докато шие!

“Църквата ми повече не е същата и никога няма да бъде същата. По време на хваление и поклонение Святия Дух изпълва цялото събрание. Хора, които имат проблеми и изпитания биват освобождавани, чрез този уникален свят смях, който ги завладява. Сълзите от живота си заминават от хората, докато Святия Дух им служи.

“Един мъж, който имаше ужасен проблем с алкохола, беше освободен чрез святия смях. Хората пият, за да избягат от проблемите си, и този човек повече няма нужда да пие, защото беше освободен от Святия Дух, от грижите и проблемите си. (“И не се опивайте с вино, следствието на което е разврат, но се изпълвайте със СВЯТИЯ ДУХ.” Ефесяни 5:18). Аз вярвам, че Бог освобождава умовете на хората, които са били в робство.

“Повечето от хората в нашата църква отиват при лидерите и при дяконите, когато се нуждаят от съвет, но имахме едно събрание миналата вечер, на което ние с жена ми просто седнахме и споделяхме неща лично с хора в църквата. Дух на смях дойде върху всички, които бяха там и свобода дойде в живота им!

“Първата глава от Псалми казва, че ще носим плод на времето му, но докато чакаме това време, смехът на Святия Дух може да ни даде радост!

“Искам отново да кажа, че църквата ми никога повече няма да бъде същата! Благодаря ви, че дойдохте и ви молим да дойдете пак следващата година!”

“Но това беше казаното от пророк Йоил:

И то ще се изпълни в последните дни, казва Господ,

Аз ще излея от Духа Си на всяка плът;

...Ще покажа чудеса на небето горе

и знамения на земята долу” (Деяния 2:17, 19).

Бог позволява на църквата си да види чудеса и знамения, които може би никога не е виждала!

“И АЗ ЩЕ РАЗТЪРСЯ ВСИЧКИ НАЦИИ...”

Бог казва и върши неща по най-необикновения и невероятен начин. “Защото така казва Господ на силите: ’Още веднъж ще разтърся небето и земята, морето и сушата; и ще разтърся всички нации и те ще дойдат до Желанието на всички нации, и Аз ще изпълня тоя дом със слава, казва Господ на силите. Последната слава на тоя дом ще бъде по-голяма от предишната, казва Господ на силите, и на това място ще дам мир, казва Господ на силите” (Агей 2:6-9).

Бог разтърсва нациите по света по най-уникалния и необикновен начин, и това се случва навсякъде! Духът на Господа се движи по най-спирация дъха нов начин, и хората отговарят на това, което Той прави и тези хора са толкова много. Господ слага Своята мощна ръка върху хората и те започват да правят неща, които преди никога не са можели да правят! Бог ни напомня, че последната слава, ще бъде по- велика от първата.

Предстоеше ни да отидем в Лондон, Англия. Никога не сме ходили там преди, и преди това бяхме планирали да поучаваме за това как да служим на болните, но знаехме, че Святия Дух ни води да споделим какво става по света днес! Аз имах много записки за проповеди, но вътре в мен знаех, че няма да ги използвам там.

След като се видяхме със Пастор Колин Дай за няколко минути преди службата, ние знаехме, че няма връщане назад. Той беше много сериозен, добре облечен, млад човек с нормалната резервираност за англичанин. Веднага се влюбихме в него, защото видяхме неговата уникална любов към Исус и към хората на които беше пастир, в най-голямата църква в Християнските общества в Англия. Той беше започнал 200 църкви и очакваше да станат 2000 до 2000 година.

Споделих историята за движението на Святия Дух в нашето служение, за този свят смях, и въпреки, че тези хора, бяха извънредно топли и приемаха това послание, не се случваше нищо необикновено, освен това, че ни приемаха, докато една жена, която седеше някъде отзад в края на проповедта ми, изведнъж беше докосната от Святия Дух и избухна в красив свят смях. Не всеки е докоснат по този начин по време на служба, но когато бъде, невероятни неща се случват!

Присъствието на Святия Дух беше толкова силно, че аз се обърнах към пастора и казах, "Ти се нуждаеш от същото помазание на свят смях," и с тези думи, аз просто си сложих ръката на главата му! Аз вероятно бях по-шокирана от всеки друг от това, което се случи! Изражението на лицето му внезапно се измени! Очите му се отвориха по-широко от на всеки друг, който съм виждала някога, и след по-малко от две секунди той избухна в най-силния смях, който някога съм чувала! Уникален смях извираше от утробата му. Изражението му беше на учудване от това, което му се случва! Той се опита да стане, но беше толкова пиан от силата на Святия Дух, че не можеше. Аз лекичко си сложих ръката на главата му отново, и той отново падна на пода, бам!

Той се смя и смя, търкаля се и се опитва да стане, но беше залепен с онова лепило на Святия Дух, което ме беше залепило преди години. Не можеше да прави нищо друго освен да се смее и да се търкаля. Той пет пъти се опита да стане от пода, но така и не успя, защото силата на Святия Дух беше толкова силно върху него, че не можеше да направи нищо друго освен да се наслаждава на това което Бог правеше в живота му.

Това моментално наелектризира цялото събрание, и изблици на спонтанност обхващаха събранието. Ние започнахме да се опитваме да служим с изцерение, но видяхме, че имаше невероятна сила, в смеха, когато той е свят, че нямаше нужда да правим нищо освен да гледаме това, което Бог върши!

Една жена дойде на сцената с ужасен проблем в стомаха. Тя се държеше за стомаха, понеже я болеше много силно, и поради това, че се смя, когато падна под силата, тя беше напълно изцерена! Тя дойде на микрофона и свидетелства, че е била изцерена, докато се смяла неконтролируемо.

Изведнъж като, че ли огромен огън започна да разпръсква искри, които хвърчаха във всяка посока. Една жена, която страдала от нелечим проблем в гърба, беше изцерена и продължи да се смее следващите 30 минути, докато беше залепена на пода с божественото лепило на силата на Святия Дух.

Хора се изцеряваха от всякакви болести, бучки падаха от телата на хората, проблеми в гърба бяха моментално изцерявани и проблеми в раменете се изцеряваха в цялата зала!

Святия Дух ни каза да кажем на хората да се хванат както са между редовете за ръце, и докато минавахме покрай редовете, помазанието на Бог докосваше целите редове, с радостта на Господа, и те падаха под Неговата сила вълна след вълна! Какъв невероятен спектакъл! И какъв смях!

Група от 20 човека от Ирландия бяха дошли на събранието, и всички крещяха, ”Искаме това помазание да дойде и в Ирландия,” и какво помазание само получиха те. Те продължаваха да пият повече и повече от новото вино, и всяка глътка ги правеше по-пияни от предишната!

По едно време аз попитах Пастор Дай, дали ще ми помогне да послужим с помазанието на Ирландците, но той каза, ”Не мога да правя нищо друго освен да се смея”... и той се смееше! Той въобще не можеше да спре, затова Чарлс и аз трябваше да занесем помазанието на тези хора сами. Имаше Шотландци, и те занесоха това в тяхната нация. Имаше също и представители на други страни, и те смеейки се но със сериозност занесоха това в Швейцария и Германия.

На другия ден пастора ми каза, че се чувства така, като че ли ребрата му трябва да се наместват, поради това, че се беше смял толкова много, и до неделя вече не беше възможно да се съберат всичките хора в тази зала. Пасторът води две сутрешни служби, и после започнахме ние в 2 след обяд и продължихме до 11 часа вечерта! Направихме почивка за около 15 минути в седем вечерта, да изядем по някой сандвич, но ние имахме духовна храна, която беше много по-добра от всяка друга, която бихме могли да изядем в този физически свят!

Навън валеше и ни беше казано, че са залостили вратите, за да не може хората навън да ги разбият, за да влязат и да бъдат на това велико движение на Бог. Хората стояха навън, като се опитваха да видят отнякъде какво прави Бог!

В петнадесет минутната ни почивка, донесоха една остеопатка в кабинета на пастора. Тя имаше тумор в мозъка невероятна болка и парализа на челото, и беше сляпа с едното око. Чарлс се помоли за нея и болката и парализата изчезнаха, и след няколко секунди, зрението и се върна. Силата на Святия Дух заля цялата сграда! Не можеше да отидеш някъде из сградата без да усетиш присъствието на Всемогъщия Бог! По-късно онази вечер ние видяхме тази жена, да се смее в Духа! Нашите тимове от Америка отидоха да се молят за хората в претъпканата зала в мазата, и същата сила на смях и изцеление беше там. Цялата църква, всяко кътче и цепнатинка бяха запечатани от силата на Святия Дух!

Смеховете и чудесата продължиха целия ден, и пастор Дай прекара по-голямата част от деня смеейки се, но накрая той скочи и каза, ”Мога ли и аз да правя същото нещо и да предавам този смях?” Ние го помазахме да прави точно това, и той тръгна! Вълни от хора падаха под силата на Бог и святия смях избликваше в най-великата демонстрация на силата на Святия Дух, която бяхме виждали някога, докато освободения, помазан и изпълнен със сила пастор се движеше между хората като демонстрация на това, че това помазание се предава.

Пастор Дай стоеше на балкона, и посочваше към другия край на църквата и хората бяха докосвани от силата на Святия Дух и падаха на столовете си или на земята и започваха да се смеят!

Имаше едно усещане за страхопочитание и учудване сред събранието, чувство за тайнственост, защото това което се случваше не изглеждаше и не звучеше много духовно и нормално. Обаче това което стана в живота на хората, които бяха докоснати от Бог е невероятно и е по-важното, което трябва да гледаме.

Едно семейство каза, че от години не е имало смях в къщата им, поради огорчението на бащата. Святият Дух го докоснал и оттогава непрестанно се чувал смях в техния дом.

Една жена свидетелства, че всичкото огорчение от сърцето ѝ изчезнало, когато започнала да се смее и така тя простила на всички, които са я наранили. Радостта от спасението ѝ се върнала в живота ѝ.

Изпълнени с вълнение от това което се случи в Лондон, ние полетяхме за Холандия на следващата сутрин и открихме, че Святия Дух вече е скочил оттатък Английския канал и е пристигнал преди нас, или точно по същото време, защото отидохме в Хага за първата служба, и хората имаха очакване! Още веднъж ние разказахме за святия смях, който разтърсва Земята!

Започнаха да се случват изцерения сред събранието, защото когато Словото на Бог се проповядва чудеса и знамения ще го следват. И те го последваха... един човек беше изцерен от болки в гърба, които имал повече от 30 години! Понякога ние мислим, че някакъв проблем в гърба е малко изцерение, но когато си страдал от това толкова години, е едно от най-големите изцерения за теб!

Няколко души бяха изцерени от мигрена на главата, и радостта им не знаеше ограничения! Болести от всякакъв вид изчезваха! Ние се молихме Холандия да получи същото докосване, което Лондон преживя, поради невероятните неща, които се случваха в живота на хората чрез святия смях!

Святият смях беше там, и за всеки човек се молиха хора от екипа ни от Америка и ние двамата. Всеки от нашия екип видя чудотворни изцерения!

Преди да си тръгнем от Хага, аз отидох в залата за почивка, и ако в ума си имах въпроси дали Бог наистина е докоснал сериозните хора в Хага, отговорът беше там! Когато се качих в дамската тоалетна, чух свят смях да идва от там. Когато отворих вратата там имаше пет жени, напълно завладяни от огъня на Бог и от Святия смях. След това, повече нямаше никакви съмнения в умовете ни, че същия огън, който беше докоснал Англия, вече беше докоснал и Холандия!

На следващата вечер, когато пристигнахме в Ротердам, в Център Добри Вести, въздухът там беше наелектризиран от очакване! Новините от Лондон явно пътуваха бързо, и там имаше също и 30 души от Белгия, и всеки от тях беше изпълнен с очакване! Главата на Испанските църкви също беше там. Когато едно събрание има очакване чудеса започват да се случват!

Хвалението и поклонението беше невероятно, и очакването се увеличи по време на поклонението. Чудеса започнаха да се случват, още докато започнахме да говорим и силата на Бог беше там да изцерява!

Те бяха гладни за чудеса, гладни за свръхестествената сила на Бог, гладни за съживление в Холандия, гладни за смях! Искри отново започнаха да хвърчат, което удари сърцата на всички, които бяха там! Святият смях избликна, и Пастор Джон Хауърд, дотича при нас и ни помоли да помажем всички членове на екипа му. Той беше толкова развълнуван, че дори не можеше да дочака края на службата! Беше толкова гладен, че искаше помазанието “веднага!”

Ние веднага ги помазахме след което те тръгнаха из залата заедно с нашия екип и започнаха да се случват чудеса, падания под Божията сила и свят смях избухна във всяка част на залата! Много хора, които имаха никакви проблеми в живота си, бяха освободени от всичко поради святия смях!

Всичките 30 души от Белгия, се втурнаха напред и помолиха да бъдат помазани, за да занесат огъня в своята страна. Гладът им за Божията сила ни даде да разберем, че огънят е пламнал и в друга нация!

Едно от нещата, което е толкова освежаващо и вълнуващо относно този огън на съживление е че искрите хвърчат толкова бързо и докосват толкова много нации, че всеки който е докоснат от това велико движение на Бог иска да го вземе и да го разпространи по целия свят!

Бог ще изяви Своята сила и дарби, навсякъде където бъде приет. В нечий живот или църква, където Божията сила и демонстрацията на Святия Дух не са добре дошли, никога няма да видите тези неща. Но когато Божията сила е добре дошла в живота на

човек, който е гладен да получи всичко, което Бог има, ще видите в него, някои от най-великите и най-необикновените проявления, на Божията сила, които някога са били виждани.

Това е което Бог иска във вашия живот... радостта ви да бъде пълна!

Родни Браун, в една от своите касети казва, че когато се върнал в Африка, и провел там четириседмично съживление, един от местните пастори отишъл и това, което видял въобще не му харесало. Той се върнал в църквата си, застанал пред събранието и си казал мнението пред цялата църква, "Хора искам да ви кажа, че това което се случва в онази църква е от дявола." Той казал, "Това което става там не е нищо повече от емоции. Това е от дявола и аз не искам никой от вас да ходи там и да участва в това," и всеки казал, "Амин!"

После той отворил Библията си и започнал да поучава няколко минути, и изведнъж паднал назад на пода и започнал да се смее неконтролируемо, после той се опитал да се изправи и погледнал към хората и казал, "Това е Бог, това е Бог, това е Бог!"

Бог убеждава хората, които не могат да видят, че това е от Него по най-странния начин. Но слава на Бог Той използва този най-необикновен начин на Святия Дух да привлича хората към Себе си. Учудващо е колко много хора, които са били хладки сега са запалени и се наслаждават на всяка минута от това!

Ние отидохме до един град до Тексас, и на събранието присъстваха най-вече Мексиканци, много от които бяха отчаяни, поради бедния си начин на живот. Бяхме там за два дена и духът на радост и смях дойде там по невероятен начин! Няколко души бяха изцерени от артрит, докато хората се смееха, смееха и смееха! Хора, които изглежда не се бяха смяли от години сега се смееха неконтролируемо!

Това се разчу наоколо след първата вечер и много тинейджъри дойдоха втората вечер за да получат този чудесен дар на Бог и да бъдат част от това което става. Те не искаха да се прибират вкъщи, нито ни оставяха да си тръгнем, защото бяха гладни за още, още, още.

Слава на Бог, Той докосва тинейджъри по начин, който ние смятаме за нов, и все пак ето нещо, което открихме в книга озаглавена, "Дълбоки преживявания на Известни Християни" публикувана през 1911г. в Индиана.

"На едно от събранията на Картрайт, един малък проповедник, току що завършил теологическа семинария, започнал да поучава като казал на присъстващите, че могат да станат християни просто като решат да станат такива. Но Картрайт не одобрил това и го отпратил в публиката. Силата на Бог паднал върху един човек тежащ 230 паунда, и той започнал да вика за милост. Малкият проповедник отишъл и го посъветвал да се успокои, но този човек се молил, докато душата му се изпълнила с радост. После в своя екстаз, той грабнал малкия проповедник, и тичал с него танцувайки от радост. Малкият проповедник бил изпълнен със страх, и повече не бил забелязан на събранията."

Някои хора не могат да издържат свръхестественото на Бог, и наистина е тъжна история, когато не могат, защото те пропускат всичко, което Бог прави. Ето още едно преживяване от тази книга:

"На едно място Картрайт казва: Сестра С. каза , че цялата ѝ душа била в агония, поради благословието на освещението... Изведнъж Бог я изпълнил с толкова завладяващо присъствие на Своята любов, че тя не знаела дали е в тялото си или не е. Тя се изправила и казала на всичките стотици присъстващи, че е получила благословието. Тя преминала през цялата тълпа като викала със СВЯТИ крясъци на радост, и увещавайки всички да вкусят и да видят, че Бог е добър, и такава сила

придружавала думите и че стотици паднали на земята и много души се новородили същата вечер и през нощта.”

Библията ни казва че знамения и чудеса ще придружават проповядването на словото, и вълнуващото във всичко това е колко много хора се раждат отново в Божието Царство, чрез този вълнуващ феномен, който се проявява отново сега през 20 век и се разпространява по целия свят.

От същата книга:

“Били Брей след като живял дълги години като алкохолик, се новородил и станал светлина която свети за Господ. Били често танцувал от радост. Някои не били съгласни с това негово танцуване и крещене, но Били се оправдавал като казал как Мириам и Давид танцували пред Господа... ‘Не мога да не хваля Бог,’ казал веднъж той, ‘Докато си вървя по улицата си вдигам единия крак, и като че ли той казва, ‘Слава!’ И после вдигам другия, и той казва, ‘Амин!’; и така те го хвалят постоянно, докато вървя.’

Няма ли да ви харесва да виждате целия свят пълен с Християни, които са толкова завладяни от Божията любов и толкова пълни с радостта от своето спасение, че не могат да спрат да Го хвалят със всяка своя крачка! Чарлс и аз ще вървим по улицата и ще казваме: ‘Слава’ с левия крак и ‘Амин’ с десния и ще се смеем по целия си път!

ПОЗВОЛИ НА БОГ ДА БЪДЕ БОГ

Не е ли учудващо как се опитваме да поставим Бог в кутия и да ограничим начина по който Той да върши нещата? Спомням си преди да получим кръщение със Святия Дух, аз толкова много Го исках Него и Неговата сила и Неговите чудеса и Святия Дух, но ... езици без тях, моля! Разбрах, че това не работи по този начин. Учениците нямаха сила, докато не бяха кръстени със Святия Дух и не проговориха на други езици, защо трябва да е по-различно сега? Удивително е как се променя мисленето ти, когато скочиш от едната страна на оградата и се озovesш от другата!

Веднъж като започнеш да се движиш в свръхестественото ти наистина трябва да бъдеш готов на всичко и никога да не те интересува начина по който Бог го прави! На нашите служби сме имали най-необикновени неща, но веднъж като разбереш, и като си сигурен, че следваш Святия Дух, ти просто трябва да се гмурнеш напред и да не си много учуден от това което Бог прави или от това кога го прави!

Не мога да обясня някои от великите неща в тази книга, защото аз вярвам, че те са необясними. Наскоро обаче, видях да се случва най-странното нещо, което някога съм виждала, но не питам Бог за това, поради необикновените резултати, които последваха.

Наскоро един господин, който имаше много силна болка се обади в офиса ни. Той имаше болест, която беше известна като самоубийствената болест, поради интензитета на болката, и защото няма отърване. Нашият рецепционист дойде тичайки при нас и ни каза, ‘По добре да приемете това обаждане, защото човекът на телефона има толкова силна болка, че казва, че ще извърши самоубийство!’

Обикновено аз не мога да отговарям на всички обаждания, които идват по телефона, но когато съм в офиса и положението е критично, правя всичко възможно, за да се обадя. Това обаждане наистина изглеждаше критично, така че прекъснах разговора по телефона, който водех по моя телефон, и се обадох на този човек. Той беше отчаян! Той беше абсолютно на края на своя живот. Беше напълно обезсърчен,

поради интензивната болка която трябваше да търпи, и никакви медицински средства не можеха да му помогнат. Той агонизираше по телефона, затова аз веднага започнах да се моля.

Чарлс и аз, обичаме да ходим в Църквата на Джон Остин в Хюстън, и когато сме в този град ние ходим в неговата църква. Често хващаме най-ранния самолет от там, за да пристигнем навреме за службата в нашата църква, защото и нашите служби много ни харесват. Ние страшно много се наслаждаваме от това, когато говорим, да виждаме славата и свръхестественото. Не познавам някой, който толкова много да се наслаждава от това да бъде на църква, колкото ние двамата с Чарлс!

... Но когато някой е сериозно болен аз съм много сериозна! Много съм сериозна, когато се моля! Онзи ден аз заповядах на дявола на самоубийство да напусне онзи човек, и го направих със сърце и душа.

Бях развълнувана, защото бяхме разбрали един много обикновен начин да изгоним тази болест и мигрената в главата, като заповядаме кръвоносните съдове да се възстановят, тъй като при тази болест те се стесняват много, и бях толкова сериозна, колкото и всеки друг път, когато съм се молила, когато изведнъж чух смях, който беше по-силен от всеки друг, който някога бях чувала. Човекът се смееше толкова силно, че аз дръпнах слушалката от ухото си. Секретарката ми, която беше в съседния офис също чула смеха. Тя скочила да види какво става. Дори не можех да се моля повече, защото човекът се смееше толкова силно; всичко, което можех да кажа беше, “Благодаря ти Исус; благодаря ти Исус; благодаря Ти Исус!” Най-накрая човекът успя да каже, “Аз съм изцерен. Нямам никаква болка повече!”

Междувременно Чарлс дойде в офиса ми, защото беше чул експлозивния смях, който всички в офиса също чуха.

След като затворих, аз стоях и гледах телефона и се чудех какво всъщност стана с този човек. Бях малко озадачена, защото не можех да разбера какво се случи. Той не ни остави да чакаме дълго, защото още на другия ден се обади за да каже, че откакто съм се молила за него няма никаква болка. Седмица по-късно той се обади, за да каже че е ходил на изследвания, които доказали, че няма и следа от тази болест в него! Благодаря ти Исусе!

Можех да си помисля, че това е някакво изключение, което е забравено, но нещата не спряха дотук. На другия ден един от нашите партньори се обади, и ни помоли да се молим за едно момиче, което било в кома от седем седмици в болницата. Докторът бил казал на майка му, че краят е близо и че е въпрос на часове да живее. Майката се обадила на тази наша партньорка, която била нейна братовчедка, и ѝ съобщила лошите новини. Тя веднага седнала и написала чек за 1000 долара за нашето служение, за възпоменание на момичето, обади се в офиса и ни каза за това, за да може да каже на братовчедка си че е дала този чек.

Аз казах, “Нека се моля за нея. Не е ли по-добре да дадеш възпоменание за живот вместо за смърт?” Тя беше много разтревожена, но аз започнах да се моля, и точно когато заповядвах на духа на смърт да напусне момичето, тя започна да се смее със свят смях. Когато казвам, Свят смях, имам предвид този красив неконтролируем смях, който идва от Свяття Дух, и тя продължи да се смее и да се смее, и да се смее, през цялото време, докато аз се моля.

На следващия ден тя отново ми се обади. Каза ми някои много вълнуващи новини! Един час след като сме се молили за момичето, то излязло от кома и казало, “Гладна съм. Искам да ям нещо.” Докторът казал, че тя все още е в безсъзнание, и не може да яде нищо, но момичето настоявало, че не е в кома, но е гладна, затова те се съгласили и ѝ дали да яде.

За 24 часа тя била изписана първо от интензивното, а след това я пратили в къщи, напълно изцерена от Божията сила, и се върнала на работа след по-малко от седмица, без абсолютно никакви симптоми! Аз казах на партньорката ни, че е дала възпоменание за живот за това момиче!

Благодаря Ти, Исусе. Нека Святия Дух бъде свободен да изцерева по какъвто си начин иска!

Поради една или друга причина, аз не свързах тези две изцерения и свръхестествения начин по който те се случиха, със свят смях, докато не се случи трето! Една дама се обади от Ню Йорк. Тя беше от Англия и беше дошла в Щатите, за да може да дойде в Хюстън, за да се молим за нея, но тя каза, че има такива болки, че няма да издържи до Хюстън, и каза че отива в болницата и ще ми се обади по-късно. Тя имаше рак и докторите и бяха казали, че не могат да направят нищо за нея.

Започнах да се моля дотолкова настоятелно и сериозно доколкото знам, и заповядах на духа на рак и на смърт да излязат от нея, когато изведнъж отново чух този неконтролируем смях от другата страна, и отново разпознах святия смях. Не направих повече нищо друго освен че повтарях, “Благодаря Ти, Исусе. Благодаря Ти Исусе. Благодаря Ти, Исусе.” Жената, която имаше нетърпима болка продължи да се смее като че ли най-смешното нещо и се е случило току що. Предполагам че е било така защото накрая тя ми каза, “Знаеш ли, аз съм изцелена! Нямам никаква болка в тялото си.” Докато ми благодареше и се сбогуваше с мен, тя отново избухна в смях.

Тя ми се обади четири дена по-късно и ми каза, че се връща в Англия. Тя ми каза, че е ходила в болницата. Направили са й пълни изследвания за рак, и не са открили нито една бучка в цялото й тяло! Благодаря Ти, Исусе!

Във всеки от тези случаи смехът е идвал във време на най-голяма болка, но въпреки мъките всички тези хора започваха да се смеят! Коя съм аз да питам Бог защо е избрал този начин?

Оттогава не сме имали много подобни обаждания, но Бог ни показваше отново свръхестествения начин, по който Той действа. Не винаги е според нашите представи.

Говорихме по телевизията в Хюстън точно след като това се случи и разказвахме за вълнуващите неща, които се случват по време на свят смях, и това предизвика друго необикновено обаждане по телефона седмица по-късно. Една жена, която гледала програмата каза, “Не вярвам в това! Не вярвам на нищо, което те казват! Всичко е нагласено!”

Невероятно е обаче какво Святия Дух би направил в ситуация като тази, жената не можела да забрави това, за което сме говорили! Не можела да забрави святия смях, за който говорихме, така че тя отишла на църква и запалила свещ на Мария, докато го правела тя избухнала в свят смях! И не само това, тя започнала да пее звуци и думи, които не била чувала през целият си живот, когато Исус я кръстил в Святия Дух! Тя казала, “Аз вярвам! Аз вярвам! Аз вярвам!”

Спомням си преди години някой Петдесетници ни бяха казали, че една жена от тяхната църква получила кръщение със Святия Дух, когато печката ѝ гръмнала. Затова в продължение на години след това цялата църква си мислела, че начинът да бъдеш кръстен със Святия Дух е да си завреш главата в печката. Това само показва, че Той може да направи каквото си иска, по начинът, по който си иска!

Доскоро светът беше залепнал пред телевизорите покрай олимпиадата. Когато слушах всички онези хора да крещат и да викат, аз си мислех, “Това е нормално. Защо и ние да не правим същото, когато Бог се движи по вълнуващ начин?”

Трябва да се наслаждаваме на всичко, което Бог прави, включително и на святия смях. Виждали сме служби, на които цели сектори в аудиторията падат под Божията сила. Веднъж видяхме гълъб, “като от огън,” размаха на крилете му беше около 15

метра. Това се случи на едно събрание. Какъв беше резултата? Цялата публика се стече към олтара за спасение. Не критикувай Бог за нищо, което прави или за това как го прави. Крайният резултат винаги ще бъде спасение за изгубените, или препосвещение на онези, които са охладнели! Когато гълъбът, за който споменах по-горе се появи хората започнаха да крещат, “Господи, спаси ме, Господи спаси ме!”

Ако Бог иска всички на нашите служби да правят виенски колела, нас това не ни притеснява. Ако Той иска хората да танцуват това също не ни притеснява. Ако иска да се смеят и да се търкалят на пода не ни притеснява и това!

Едно нещо, което святият смях ефективно извършва е че освобождава от религия и от религиозни неща. Нека всички да пожелаем да видим какво казва Бог на църквата по този нов начин. Нека да скочим и да опитаме и да видим за себе си че Бог е добър.

Търсете Господа, докато може да се намери,
Призовавайте Го докато е близо;
Нека остави нечестивия пътя си,
И неправедния помислите си,
Нека се обърне към Господа,
Той ще се смили за него,
И към нашия Бог, защото Той
Ще прощава щедро.
Защото, Моите помисли не са като
Вашите помисли,
Нито вашите пътища като моите
Пътища, казва Господ.
Понеже както небето е по-високо от земята,
Така и Моите пътища са по- високи
От вашите пътища,
И Моите помисли от вашите помисли
Защото, както слиза дъждът и
Снегът от Небето
И не се връща там,
Но пои земята и я прави
Да произрастява и да напъпва,
Тя дава семе на сеещия
И хляб на ядящия,
Така ще бъде и словото Ми,
Коещо излиза от устата Ми;
Не ще се върне при Мене празно,
Но ще извърши волята Ми,
И ще благоуспее в онова,
За което го изпращам.
Защото ще излезете с радост,
И ще бъдете изведени с мир;
Планините и хълмите ще запечат
Пред вас радостно,
И всичките полски дървета
Ще изпляскаат с ръце.
Вместо драка ще израсте елха,
Вместо трън ще израсте мирта;

И това ще бъде на Господа за име,
За вечно знамение, което няма да се изличи.
Исая 55:6-13

И така след като Неговите пътища са по-високи от нашите, нека не задаваме въпроси за това как Го прави!

КАКВО Е ЧУДЕСА И ЗНАМЕНИЯ?

Исус казва в Марк 16:17, 18, “И тези знамения ще следват онези, които вярват: В Мое име демони ще гонят; нови езици ще говорят, змии ще хващат; и ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват.”

Повечето хора свързват чудесата и знаменията само със изцеление и чудеса и въпреки това Словото ни казва за много различни видове. Във Второзаконие 6:22, “и Господ показа чудеса и знамения пред очите ни, велики и страшни, против Египет, фараона и целият му дом.”

Тук четем за съвсем различен вид чудо и знамение. Бог внимателно планува бедствията за да освободи Израел и подготви Мойсей и Аарон за това освобождение. Той им каза точно какво да направят, стъпка по стъпка. Той превърна жезъла на Мойсей в змия и направи така неговия жезъл да погълне жезлите на другите богове. Как ще се почувстваш ако пръчката, която носиш се превърне в змия и изяде другите змии? Но това беше чудо и знамение!

После Бог закорави сърцето на фараона, след което Той каза на Мойсей какво е направил. Той превърна водите в кръв. Не беше красива гледка, но какво чудо и знамение само!

После Той създаде милиони жаби, а след това отговори на молитва и унищожи всички жаби в Египет, освен тези в реката. Представяш ли си как щеше да се чувстваш ако беше видял това чудо и знамение? Жаби в леглото ти! Жаби в кухнята ти! Жаби в банята ти!

Той създаде мухи и после ги унищожи. Мразя тези гадини, но все пак това бяха чудеса и знамения.

Той изпрати мор за добитъка на Египет, но той не достигна до добитъка на Израел. Нито едно животно от техните не умря. Това беше чудо и знамение, както че всички животни на египтяните измряха, така и това че нито едно от животните на Израел не умря. Как болестта направи разликата. Чудо и знамение!

Но Бог не спря дотам. Той продължи като извърши друго знамение в земята на Египет. Той каза на Мойсей да вземе пепел от пещ и да я разпръсне към небето пред Фараона. Това причини гнойни цирки да се появят върху хората и животните в цялата Египетска земя. Едно много необикновено чудо и знамение!

“После Господ каза на Мойсей, “Простри ръката си към небето за да удари град по цялата Египетска земя. И Мойсей простря жезъла си към небето и Господ прати гръм и град, и се спускаше огън към земята; наваля град по цялата египетска земя.”” (Изход 9:22-23). Нещо интересно около това чудо и знамение е че въпреки, че заваля град по цялата Египетска земя, там, където живееха децата на Израел не падна. (Изход 9:26). Ето още един вид чудо и знамение!

Ами скакалците? След това Господ прати скакалци в територията на Фараона. Той каза, “те ще покрият лицето на земята, така че да не може човек да види земята, и ще изпоядат останалото, което оцеля, това което ти остана от градът и ще поядат

всичките дървета, които ти растат по полетата, и ще се напълнят с тях къщите ти, и къщите на всичките ти слуги и къщите на всичките Египтяни, - нещо което не са видели нито бащите ти нито дедите ти откак са засъществували на земята дори до днес. И Мойсей се обърна и излезе отпред Фараона. (Изход 10:5, 6).

Дали би се зарадвал като се върнеш къщи дома ти да е пълен със скакалци?

“И скакалците се простряха по цялата Египетска земя, и нападнаха по всичките Египетски предели; те бяха твърде ужасни; по-напред не е имало такива скакалци, нито ще има такива след тях. Защото покриха лицето на цялата земя, така че земята почерня; и изпоядоха всичката трева и земята и всичките плодове на дърветата, които бяха оцелели от градът.” (Изход 10:14, 15). И после Господ докара силен западен вятър, който дигна скакалците и ги хвърли в Червеното море. Какво чудо и знамение!

След това Бог донесе тъмнина за три дена в цялата земя на Египет, и никой не мръдна от мястото си през цялото това време! “Но децата на Израел имаха светлина в жилищата си.” (Изход 10:23).

Дори след всичко това, Бог все още не беше свършил. Той каза, че ще има мор, който ще умъртви първородните на всеки египтянин, поредното чудо и знамение. Обаче първородните на Израел не пострадаха от този мор.

Накрая Фараона схвана и пусна децата на Израел да тръгнат. Обаче не мина много време преди да си промени решението и да изпрати Египетската армия след тях. И отново Бог предпази Своите хора от ръката на Египтяните.

Бог защити Своя народ като раздели Червено море, като измъкваше колелата на колесниците и унищожи напълно преследвачите. Каква серия от чудеса и знамения!

Това са чудеса и знамения, които ние никога не сме виждали, нито вероятно някога ще видим, и все пак те са се случили, и могат да бъдат определени само като чудеса и знамения.

Помислете за Данаил в, ямата на лъвовете. Бихте ли си разменили мястото с него? Данаил каза, “Сметнах за добро да заявя знаменията и чудесата, които най-Великия Бог извърши за мен” (Данаил 4:2).

В Деяния 14:3 се казва, “Затова те стояха там дълго време, и говореха дързостно в Господа, който свидетелстваше за словото на Своята благодат, като даваше да се вършат чудеса и знамения чрез техните ръце.” Описанието и вида на тези особени чудеса и знамения липсва.

Отново в Римляни 15:9 се казва, “със силата на знамения и чудеса, със силата на Святия Дух, така щото от Ерусалим и околностите му дори до Илирик напълно съм проповядвал Христовото благовестие.”

Ако забелязвате повечето пъти, когато се споменава за чудеса и знамения, никога не се казва точно какво са включвали те. В Евреи 2:4 се казва, “... като му засвидетелстваше и Бог със чудеса и знамения, чрез разни велики дела и чрез раздаване на Святия Дух, по волята Си.” Очевидно всички дарби на Святия Дух са чудеса и знамения, включително и говоренето на езици, гоненето на демони и изцерението на болни.

Какво ще кажете за Седрах, Месах и Авденаго, когато бяха хвърлени в огнената пещ? Ако това не беше чудо и знамение, тогава никога не сме чували или виждали такава!

Всички тези случаи са различни и са се случили по различно време на различни места. Но не могат да се определят по друг начин освен като чудеса и знамения.

Помислете за земетресението, което изведе Павел и Сила от затвора. Би трябвало това вратите на затвора да се отворят без ключ да е чудо и знамение!

Кен и Нанси Къртис бяха помазани от Родни Хауърд-Браун да занесат посланието за съживление по целия свят -- и те тръгнаха по целия свят! Във

Филипините, Сингапур, Русия и Африка, те споделяха посланието за съживление, придружено от смях във всяка една страна, което е записано и на касетата им, “Смехът чул по целия свят.”

Нанси ни изпрати една невероятна история за своята майка и затова как тя била изцерена чрез радост! Това по-малко знамение ли е от споменатите по-горе истории, които видяхме в Библията? Не, просто е различен вид.

“Свидетелството за Щастливото сърце на майка ми трябва да бъде разказано. Тя беше алкохоличка през целия си живот, и мозъкът и беше атрофирал. Тя стана пласьорка, разни крадци на дребно я пребиваха, беше арестувана, наруши условната си присъда, блъсна се с кола и избяга...Беше известна в Клиъруотър, Флорида...на таксиметровите шофьори, на полицията, на катаджиите, и на крадците.

След като беше изхвърлена от няколко рехабилитационни програми, за това че биела по-старите пациенти, които били в инвалидни колички, след като била завързана за стол в психиатричната клиника, след като си счупила бедрото, след като изкуфя и се побърка, дотолкова че вече не ме познаваше, най-накрая дойде денят, в който Бог каза, ‘Сега!’

Аз ѝ отидох на посещение, тя имаше болки в стомаха, и аз я попитах дали може да се моля за стомаха ѝ. Тя каза: Разбира се. За това аз положих ръката си на стомаха ѝ и казах: Исусе, изцери стомаха на майка ми. Тогава Бог каза: Сега!...Положи ръка на сърцето на майка си и се помоли.

Усетих силно помазание, затова положих ръка на сърцето на мама и се помолих с простичката молитва ‘Исусе дай на майка ми едно щастливо сърце.’

Тя ме погледна и каза, ‘Ти обаче поне говориш хубаво.’ Помните нали, тя не знаеше коя съм аз. Тя скръсти ръце, погледна към небето и каза, ‘Исусе, сега съм готова, вземи ме цялата.’

“По целия път към вкъщи в колата аз хвалех Бог за това, че отговори на моите молитви.

“Две седмици по-късно, настойника на майка ми се обади и попита, ‘Нанси, какво се случи с майка ти?’

“Отговорът беше: ‘Мислехме, че има удар, но нямаше. Тя се смее и се кикоти вече две седмици. Сега тя е постоянно щастлива.’

“И така казах им за моята молитва, и че явно Бог ѝ е отговорил.

“Когато отидох да я видя, веднага щом влязох през вратата тя попита, ‘Нанси, къде беше толкова време?’ Тя знаеше коя съм!

“Това беше преди около две и половина години. Тогава тя беше под надзор, в инвалидна количка, с памперси и т.н. Държеше се като животно, като навираше лице в чинията си и хапеше.

“Постепенно след като Исус и даде щастливо сърце тя започна да се подмладява и да оздравява. Вече не е под надзор, не е на инвалидна количка, не се държи лошо, наскоро отиде до тоалетната сама, може да яде с дясната си ръка със сребърни прибори, все още се смее и е любимият пациент в медицински дом. Там я наричат лейди Ха Ха.

“Екипът я обича най-много. Казаха ми, че майка ми е единственият пациент на когото знаят миналото, откакто бях дала на настойника ѝ книгата, която написах, ‘Отвъд Оцеляването.’ Тази книга е моето свидетелство, но свършва преди чудотворното изцерение на майка ми.

“Социалният работник и медицинската сестра на майка ми казаха, че е много хубаво да видят някой, който е толкова променен в отговор на нечия молитва. Те са свидетели на чудото, тъй като я познават, когато е била слаба, куца и луда.”

Толкова се радваме, че Бог все още е в бизнеса ‘чудеса и знамения’ дори и в 20 век!

Исус каза, “Докато вие хора не видите чудеса и знамения няма да повярвате” (Йоан 4:48). Вярваме с цялото си сърце, че причината поради, която Бог върши толкова необикновени чудеса и знамения днес е за да повярват хората!

Мислех за водата изтичаща от канарата в 17-та глава на Изход. Тази история беше вълнуваща. Това как Бог каза на Мойсей, че ще застане пред него на скалата в Хорив и когато той удари скалата, вода ще излезе от нея, за да могат хората да пият. Това ме накара да си спомня едно много интересно чудо и знамение, което ми се случи преди много години в Щата Оклахома.

Бях поканена да говоря на палатково събрание в щата. Същата година там очакваха най-многобройната тълпа, дори бяха построили мотел на тяхна територия, който да може да побере допълнителните гости. Всички бяха особено развълнувани за това събрание.

Съвсем нов извор беше изкопан, за да снабди достатъчно вода за цялата група от палатковите събрания, особено след като се очакваха извънредно много хора.

Самолетът ми закъсня, и тъй като трябваше да бъде закарана на 100 мили до палатковата земя, се наложи веднага да застана на платформата. Събранието беше чудесно и присъствието на Святия Дух беше толкова реално. Наслаждавах се на помазанието за момент, когато един от пасторите дойде и ми каза, “Франсис, имаме нужда да дойдеш да се молиш!”

Казах, “Страхотно! За какво искате да се моля?” Имаше около четири или пет хиляди души на събранието. Около 400 старей и лидери в църквата се събираха в кръг около мен.

Пасторът каза, че водата не е достатъчна за да снабди нуждите на толкова голямо събрание, и затова те изкопали още по-надолу в земята. Трябвало да копаят толкова дълбоко понеже в този Щат водата не тече близо до повърхността. Изворът, който направили си работел нормално, изпомпвайки чиста вода, докато не засмукал скала. Този камък спрял течащата вода в новия мотел. (Същото прави и грехът в живота ти -- той спира потока на Божията сила в живота ти!)

Хората, които направили този извор се опитали да махнат скалата без успех. Единственото нещо, което те можели да направят било, да извадят тръбопровода от земята и да изкопаят нов извор, което щеше да струва скъпо, заради голямата дълбочина.

Това за което ме помолиха да се моля ме шокира! Казах ми, “Искаме да се помолиш Бог да махне тази скала от извора!”

Имате ли представа как толкова нещо поставя вярата ви под въпрос? Проста работа е да се молиш за нещо, което е на стотици или хиляди мили разстояние, или за нещо, за което не е необходим незабавен отговор. Но тази ситуация беше съвсем различна. Имаш един извор, който не работи, скала заседнала в тръбопровода му и вода, която не иска да излиза. Това е от онези моменти, в които се нуждаеш от някой божествен дезодорант!

Четиристотинте или там някъде лидери на църквата наистина бяха оформили един красив кръг около мен, защото възнамеряваха всички те да се съгласят в молитва. Словото на Бог казва, “Ако двама от вас се съгласят за нещо, което искат, ще им бъде дадено от Моят Баща в Небето” (Матей 18:19).

Когато погледнах лицата на хората, направих нещо, което не бях правила и оттогава не съм правила, и може би никога няма да направя отново в живота си. Но аз вярвам, че Божият Дух ми говори и аз моментално се покорих.

Заставах там като гледах лицата на всички онези велики мъже и жени на църквата, които бяха спасени от може би 30, 40 или дори 50 години преди мен. Чувствах се като новородено бебе, което стои там, и изведнъж много сладко казах,

“Ако има някой от вас, в този кръг, който не вярва, че Бог ще махне скалата, “ИЗЛЕЗТЕ ВЪН ОТ КРЪГА!”

Извиках последните думи с цялата сила на белите си дробове. Всъщност, изкрещях толкова силно, че сама се стреснах от себе си... но преди да продължа искам да ви задам един въпрос. Какво бихте направили вие предвид обстоятелствата?

Ще ви кажа какво направиха те! Никога не съм виждала такова движение на толкова огромна тълпа! Те се отдръпнаха от кръга толкова бързо, че направо ме смаяха!

Когато се огледах, имаше само няколко човека, които стояха около мен. Всички останали се бяха дръпнали! Имаше само седем останали, затова аз се приближих и им казах, “Е, приятели, мисля, че е добре да се прегрупираме малко.”

И точно това направихме. Аз застанах на платформата и седемте души ме обиколиха. Хванахме се за ръце.

Никога не съм се учила как да се моля с красиви молитви. Като че ли откакто се спасих все попадах в някое затруднение и затова трябваше все да се моля бързо, и нямах възможността да се науча да се моля по истински формален начин, със всичките красиви думи. Вместо това, аз просто трябваше да викам към Бог, защото винаги ситуацията беше спешна. Колко хваля Бог за това, че винаги чува молитвите ми и им отговаря!

Когато погледнах нагоре към Бог, видях няколкото човека, които наистина стояха с мен, а също и тълпите, които стояха от страни с всичкото съмнение и неверие. Много просто казах на Бог за проблема. Казах, “Боже, това са твои пари. Ти знаеш как искаш да ги употребиш. Хората, които копаят извори са били тук. Те са се опитали да махнат скалата, но не са успели, и сега те казват, че трябва да изкопаят нов извор.” Продължих, “Това са Твои пари и Ти можеш да ги разпределиш както пожелаеш. Можеш да ги дадеш на работниците, или Татко, Ти можеш свръхестествено да махнеш скалата и с тези пари да бъдат спечелени хора за Исус.”

Изчаках една секунда и казах, “Татко, моля те в името на Исус да махнеш тази скала!”

С това обикновено малко изречение аз се обърнах към кръга, и един от тях беше напуснал кръга. Той беше отишъл до малка сграда, която беше на петдесетина метра от там, където бяхме ние.

Той завъртя кранчето на извора и стотици метри надолу под земята аз чух най-славния звук в живота си. Клок, клок, клок, клок, клок. Изведнъж водата се изстреля от помпата!

Бог не е мъртъв! Свръхестествената сила на Господ все още е на разположение на тези, които желаят да дръзнат да направят това което Той им казва да направят.

Все още хора ме питат, “Не те ли беше страх?”

“Не защо трябва да ме е страх?”

“Не те ли беше страх, че Бог няма да махне скалата?”

Можете ли да повярвате такава мисъл не беше дори минала през ума ми? Аз просто си спомних, че Той каза каквото и да поискам ще го имам, ако само вярвам, когато го искам. Вярвах с цялото си сърце, че когато Го молех да махне скалата, Той щеше да направи точно това!

Павел казва, “Бях съразпнат с Христос; и сега вече не аз живея, но Христос живее в мен; и животът, който сега живея в плътта, живея го с надеждата в Божия Син, който ме възлюби и даде себе си за мен” (Галатяни 2:20)

Ако ние също сме били разпнати, ако сме мъртви към греха, никога няма да се тревожим, независимо дали нещо успява или се проваля!

Наистина чудо и знамение, сигурно колкото и всяко друго споменато в Библията. Исус Христос е същия вчера, днес и завинаги! Той все още продължава и ще

продължава да върши чудеса и знамения, чрез онези, които вярват и които проповядват евангелието на всяко създание.

Съвсем различно чудо и знамение се свързва с едно събрание, на което Чарлз и аз бяхме преди много години. Историята е разказана в книгата, “ХВАЛТЕ БОГ ПО ВСЯКАКЪВ НАЧИН.” Искам да я спомена тук, защото става въпрос за една съвсем различна ситуация, от начина по който сме свикнали да мислим за чудеса и знамения, но все пак си е такава!

Една от най-големите ни радости е че сме способни да споделим ежедневните чудеса, които Бог върши ТОЧНО СЕГА и да насърчаваме други да открият същия красив, но тесен път. Бяхме невероятно благословени. Когато присъствието на Бог покри цялата зала, където споделяхме неща на целодневно молитвено събрание, което се проведе високо в планината. Присъстваха около 125 души и беше доста тесничко. Всичко седяха на пода в неофициални дрехи, и обстановката беше наистина интимна, където реалността на Христос, можеше да бъде не само обсъждана, но присъствието Му можеше да бъде почувствано от всички, които искаха. Това беше един от най-прекрасните дни в живота ми. Стаята, където споделяхме беше много близо до кухнята, така че нямаше възможност да говорим с някого насаме и затова всички споделяха своите товари и радости и беше страхотно време за израстване на всички, които желяеха.

Денят приключи със вечеря в седем часа вечерта. Бях говорила толкова много през последните десет часа, че бях извънредно тиха на вечеря и просто слушах хората около мен. Около десет минути преди седем часа аз се сетих, че един човек ще дойде да ни вземе, за да ни заведе на следващото място на което трябваше да говорим, което беше на разстояние двеста мили, затова реших да се извиня на масата и да посетя малката женска стаичка.

Сега гледайте какво се случи! По една или друга причина (не мислите, че това може да е от Бог, нали?) Обърнах се към една дама, на която не бях казала и дума и я попитах, “Бихте ли ме завели до тоалетната?” Тя ме погледна с най-учудения поглед, но веднага стана. Сега нещото, което е необикновено е че аз съм пораснала жена и съм напълно способна сама да намеря тоалетната за почивка, но по един или друг начин, Бог ме води да помоля седящата до мен дама да ме заведе. Ние станахме и излязохме от трапезарията и тръгнахме по един дълъг коридор, който водеше към тоалетната, когато жената каза, “Аз съм нова тук и също не знам къде е точно, но ще се радвам да ви помогна.”

Когато приближихме, видяхме тоалетната, която беше заета и дори още десет жени чакаха отвън. Сега нормалното нещо, което трябваше да се направя беше да се наредя и да бъда номер единадесет нали? Но по една или друга причина (отново не мислите, че би могло да е от Бог, нали?) Получих брилянтна идея и казах, “Обикновено тръбопровода е по права линия, чудя се дали няма друга тоалетна и на втория етаж?” Като погледна назад, това трябва да е било от Бог, защото не съм толкова умна, че да разбирам от тръбопроводи. Тя каза, “Не знам, но ще дойда с теб за да разберем.” Уверих я че няма нужда, но тя настоя да ме придружи. Когато се качихме на втория етаж, открихме, че наистина има друга тоалетна и че тази е празна. Всъщност нямаше абсолютно никой на целия втори етаж.

Влязох в тоалетната, и когато излязох, бях учудена да видя, че младата дама още стои там. Когато направих една крачка към нея, очите и се уголемиха и уголемиха и УГОЛЕМИХА и тя започна да отстъпва назад, и вече очите и бяха станали огромни.

Останах неподвижна, защото разбрах, че явно нещо необикновено се вижда. Тя отстъпи колкото може, докато не се удари в стената в края на втория етаж, и когато това стана тя изкрещя, “Вярвам, Бог е реален!” Тръпки преминаха през гърба ми! Аз се

завтекох към нея и казах, “Разбира се скъпа, Бог е реален, какво те накара да се убедиш точно в този момент?”

Следната история е това което тя ми разказа:

Съпругът и бил убит и света за нея свършил, и тя решила че няма надежда, затова сложила децата си на леглото и им казала сбогом, отпътувала към планината, за да умре. Горите били затворени заради пожар, затова там не би трябвало да има работници. Тя плачела, проклинала, казвайки, “Добре, Боже, къде Си? Ако толкова Те е грижа, къде Си?”

Тя каза, че повярвала, че има Бог още щом чула за Него, но виждала повече дяволските дела оттогава и винаги чувствала, че трябва да води собствените си битки по начина, по който била възпитана, чрез коравосърдечност, да не се предава, да не се отказва. Но тя се отказала, качвайки се на планината. Казала, “Ако Бог имаше план за мен, щеше да ме смъкне от планината и ще ми покаже какъв е планът Му.”

След като стояла в колата си, която свършила газта, в минусовите температури, работейки на запален двигател в продължение на седемнадесет часа, тя би трябвало да е мъртва, но по някакъв начин Бог със Своята любов я защитил от студа. И въпреки, че била в област, в която не се очаквало да има някой, на сутринта до там стигнала кола, и хората в нея видели колата покрита със сняг, излезли и открили замръзналото женско тяло, и я завели в болницата в долината, където тя се възстановила от влиянието на студа. Бог дори не я оставил да умре!

По начин по който тя не разбрала, Господ изпратил човек да я покани на почивката (тази на която бяхме ние) и въпреки, че тя не желала да дойде, отишла. Когато аз и Чарлз сме дошли със своята развълнуваност за Христос, съм сигурна, че сме променили напълно мнението и, говорейки за Божията любов и за това което Той иска да направи със всеки човек там и както тя ни каза, поставила руното пред Господа. Тя преценила ситуацията и разбрала, че не било възможно да говори с нас насаме, затова тя подложила Бог на тест и казала, “Добре, Боже, ако Си реален, нека имам шанса да говоря с тази жена насаме, преди да свърши времето ни тук.” И Господ оставил чак за последния момент, защото след 5 минути ние вече щяхме да бъдем въвн от живота ѝ завинаги. И ето ме там пред нея на втория етаж на тази къща в планината.

Тогава чух шумът от привършването на вечерята и си спомних за руното ѝ, което хвърлила пред Бог, за това да говори с мен насаме, затова аз набързо се огледах, видях един килер, хванах я за ръката и казах, “Ела да отидем в килера, за да се помолим!” (В крайна сметка Библията казва влез във вътрешната си стаичка и се помоли, нали?)

И там между кофите и парцалите, сълзи от радост изпълниха душата ѝ, защото тя осъзна, че Бог отговори на молитвата ѝ, и тя се моли и каза на Господ да прости за неверието ѝ и помоли Исус Христос да дойде в сърцето ѝ. Моите сълзи текнаха заедно с нейните, когато и двете осъзнахме великата способност на Бог, за Когото “всичко е възможно.”

Тя ми написа прекрасно писмо след тази случка, и аз искам да цитирам част от него за вас:

“Когато хвърлих руното и отидох на планината да умра – аз просто не исках да живея повече по начина, по който живях през последните три години – самотна. Чувствах се като голяма крастава жаба – не правеща нищо освен да стои на една скала, и бях напълно отворена за изкушенията на дявола.

“Преди година аз му се предавах. ‘Съгрешавах и се наслаждавах на всяка минута от това.’ Нямах какво друго да правя. Чувствах се така сякаш губя душата си, защото въпреки всички извинения, които отправях, аз знаех, че Бог не одобрява, това което правя, затова отидох на планината, възможно по-далеч, с малкото газ останала в колата

ми. Е, Бог ме смъкна от планината. Когато ви срещнах, усетих като че ли съм върнала част от душата си.

“На следващият ден отидох да погледна списъка с греховете си и след като реших, че най-лошия ми грях беше говоренето на ругатни, тази сутрин стоейки под душа аз взех в ръка всичките си мръсни думи, издигнах ги пред Бог, отворих ръката си, обърнах я надолу и гледах как се стекоха в канала (така си представих). В продължение на цели 24 часа нито една мръсна дума не излезе от устата ми.

“Почувствах се истински голяма. Мислех, че имам отговора на всичките си проблеми – издигах ги, обръщах ги и ги гледах как изчезват в канала. До следващият ден само една мъничка дума се изплъзна от устата ми. Съвсем мъничка, не мисля, че Бог ще забележи. Но след това продължих. Наистина се отвратих от себе си и реших, че дори Бог не може да ми помогне с този мръсен навик на езика. (Говоря мръсотии от шестгодишна).

“Отне ми две седмици да разбере какво всъщност беше направил Бог. Все още говорех мръсни думи, но не бях била децата си от две седмици. Невероятно, когато имаш пет деца вкъщи. Знаете ли защо не съм ги пляскала? Ужасният ми буен характер беше изчезнал. Това наистина ме шашна. Дадох на Бог греха, който аз смятах за най-лош, но Той взе този, който искаше първи.”

Накрая тя завърши с великолепно изявление. Тя пишеше, “Знам, че Бог ще се погрижи за останалите проблеми – аз не мога да ги разреша.”

Всички знамения и чудеса споменати в тази глава са напълно различни, и въпреки това са точно това -- чудеса и знамения. Нека никога не изследваме начина по който Бог ги прави, нека просто Го хвалим затова, че ги прави!

На една от касетите си Родни Хауърд-Браун разказва за едно от най-необикновените чудеса и знамения! Не всеки приема посланието за святия смях за божествено чудо и знамение и някои пастори имат проблеми със смеха. Един пастор, който много бурно опонирал на святия смях стоял седнал, когато Святия Дух паднал върху него и той паднал от стола си.

Тогава той направил много необикновено нещо. Махнал вратовръзката си и я сложил пред себе си, после допълзъл до нея и пак я поставил напред пред себе си, повторил действието си отново и така пълзъл след вратовръзката си. Накрая вратовръзката му “го” завела под голямо пиано, където останал заврян в продължение на два часа и половина. Така свършило несъгласието му със святия смях!

ЧУДОТО И ЗНАМЕНИЕТО “ЗАМРЪЗВАНЕ”

Това ново вино тече като блестяща бързодвижеща се река и хората пият повече от всякога. Християни се напиват със Святия Дух повече отколкото някой би си помислил, че е възможно! Това Ново вино е изпълнено с уникална сила от Святия Дух и всеки който го е опитал ентусиазирано насърчава всеки да се присъедини към него и да пие по още едно, а после и по още едно!

Светът е гладен за свръхестественото на Бог и ето защо хората толкова ентусиазирано и бързо скачат в тази река на новото вино. Хората са претърпели от мъртва религия, мъртви църковни служби, където нищо не се случва, пеене, което не е друго а позволяване на ума да помисли какви телевизионни програми ще гледаш следобед, след отегчителната църковна служба, какво ще вечеряш, и дали да не вечеряш навън някъде.

И независимо дали книгата Деяния е истина или лъжа. Независимо дали Исус Христос е същия вчера, днес и завинаги, или не е, хората са гладни за свежо докосване от Бог. И когато казвам гладни, те наистина са гладни!

За какво са гладни те? “ Наистина дойде времето, когато тръбачите и певците заедно, пеещи и словословещи Господа с един глас с тръби и кимвали и музикални инструменти, и хвалеха Господа, защото е благ, защото милостта Му трае до века, тогава домът, Господният дом се изпълни с облак, така щото поради облака свещениците не можеха да служат, защото Господнята слава изпълни Божия дом.” (2 Летописи 5:13, 14).

Могат ли нашите хваления и поклонения да се издигнат така към Бог и да достигнат толкова високо, че Божият дом да се изпълни с облак, така че свещениците да не могат да служат, поради славата на Бог! Ето за това сме гладни, и затова гладува Християнския свят!

На едно събрание в Тексас, хвалението и поклонението беше невероятно, и всички там бяха издигнати до тронната зала на Бог в резултат на това. Това вкара всички в правилния дух за приемане на това което Бог имаше за тях!

Първият човек, когото извикахме, беше една жена върху, която Духът наистина беше паднал. Тя ми каза, че съпругът и е пастор и че са се отказали от църквата си преди седем месеца, и тя се молила да я извикаме. Извикахме и съпруга ѝ, като преди това не знаехме кои са те и какви са им проблемите, но Бог знаеше, и затова Той остави славата Му да засияе върху тях на първо място!

Те паднаха под силата на Духа и двамата започнаха да получават изблици на свят смях. После извикахме една жена, която беше цялата покрита от славата и тя падна под силата, след една експлозия на свят смях, и така и не стана повече до края на службата! Опита се много пъти, само за да разбере, че пак ще падне и че смехът отново ще дойде!

Славата на Бог продължи да пада върху различни хора, включително върху хора от екипа на църквата, когато изведнъж Бог каза, “Сега е време за предаване на помазанието на пастора и на съпругата му!”

Ние ги повикахме и двамата, положихме им ръце, и им предадохме дарът на свят смях, за да го предават на други, и те и двамата паднаха под силата. Жената веднага избухна в смях, и откри, че е залепнала за пода с най-небесното, божествено лепило, което можете да си представите! Съпругът и се смееше на нея, но самият той не го прие точно тогава, обаче всеки път, когато се опитваше да стане, събранието казваше, “Докосни го отново,” и така аз пак го докосвах, но смехът така и не дойде.

Никога не се притеснявам за това, защото знам, че дори и да не удари човека веднага, ръцете са положени и това ще стане все някога, така че продължихме да служим на другите, но често се обръщаме за да видим какво става на платформата. Пасторът просто си лежеше там, видимо наслаждаващ се на това да гледа жена си, когато изведнъж тя се опита да стане и стигна само до позиция ‘четири крака’, след което, “замръзна” точно на мястото си, напълно неспособна да се помръдне, поради славата на Бог, която беше толкова силно върху нея. Тя остана в тази позиция в продължение на 45 минути. Тя каза, че почувствала невероятна лекота и свобода, но най-важното, едно съвършено усещане на присъствието Му, което я обгръщало.

Обадихме и се седмица по-късно и я попитахме точно как се чувства, и тя каза, “Никога не съм била пиана в живота си, но със сигурност бях пиана с новото вино в Събота вечер!” Тя каза, че няма представа за това колко време е била “замръзнала” защото тогава като че ли времето не съществувало. Тя беше стъпила в магическата област на свръхестественото за почти час. Някой ден тя ще разбере всичко, което Бог е направил за нея в това свято време!

“Жироламо Саванарола, от Италия, бил един от най-големите реформатори, проповедници, пророци, политици и философи, които светът е познавал. След като винаги проповядвал евангелието на Бъдни вечер, през 1846 г. Саванарола, докато седял на анвона, останал неподвижен в продължение на пет часа, в някакъв екстаз или транс, и лицето му изглеждало светещо на всички в църквата, и това се случвало няколко пъти,”(от дълбоки преживявания на известни Християни.) Бог не е спирал да прави това!

Пасторът така и не получи святия смях до края на службата, когато Чарлс започна да събира дарение за нашето служение. Църквата се смееше толкова силно, че беше невъзможно да го чуят, затова пасторът реши да помогне на Чарлс. Той застана и отвори Библията си на 2 Коринтяни 9:7 и започна да чете за това как Бог обича онзи, който дава на драго сърце. Той не продължи след това! Явно е отпил голяма глътка от новото вино и то наистина го удари, и не само че се смя, но той разбра, че изобщо не може да чете. Той толкова беше пропит от Святия Дух, че накрая трябваше да се откаже. Той дори не можеше да стои прав – трябваше да седне за да се опита да чете своята Библия и не можеше да прочете и едно изречение, нещо, което той постоянно прави!

Може да се чудите защо се случва това днес. Това е чудо и знамение. Църквата познава съпругата на пастора и знае, че когато тя е “замръзнала” на платформата в продължение на 45 минути, това което се случва е истинско и уникално. Ако имаше някакво съмнение в нечии ум, то изчезна, когато всички я видяха напълно завладяна от славата на Бог.

Хората обичат своя пастор, и знаят, че той е голям Божий човек, чиято любов към Бог е голяма и посвещението му към Него също, и те знаят когато той е напълно пиян от Святия Дух, че наистина това е чудо и знамение от Самия Всемогъщ Бог!

Тези неща се случват на хора на важна позиция, защото Бог показва на хладките или на невярващите, че Неговата сила е реална, уникална и е за днес, за онези, които са гладни и жадни, за всичко, което има Той!

Те с радост ни казаха, че събранието е било напълно освежаващо за цялата църква, и че има по-голямо вълнение от всякога от това да си просто “Християнин”. Пасторът каза, че има по-голямо приятелство между членовете на екипа на църквата и по-реално разбиране за Божието семейство. Това донесло безпрецедентно единство в църквата му!

Невъзможно е да се преструваш на “замръзнал”. Няма начин да стоиш в едно положение без да помръднеш, освен ако силата на Бог не е върху теб. Може да си актьор или актриса и да можеш да го направиш за няколко секунди или минути, но е невъзможно да останеш в тази позиция цели 45 минути или повече без това да е свръхестествено действие на Бог.

След службата тъкмо ядохме ягоди, в кабинета на пастора, когато лидерът на хваление влезе и каза, “Пасторе, спомняш ли си проблема ми в гърба и как ходех на доктор постоянно, за да ме лекува? Е, тази вечер, докато се смеех със свят смях, гърбът ми беше не само частично, но напълно изцерен!” После той продължи като ни показа какво не е можел да прави преди и някои неща, които аз никога не съм можела! В Неделя той с радост свидетелства пред цялата църква, какво Бог е направил за него, когато се смял в духа!

Точно в края на същата тази служба, една жена със счупена ръка с гипс, излезе за молитва. Тя беше я счупила преди една седмица. Чарлс се моли за нея, и заповяда на костите да се съединят и помоли Бог да и даде нов лакът. Дамата(която беше счетоводител) падна под силата, и беше напълно завладяна от свят смях, и продължи да се смее, докато накрая започна да блъска счупената си ръка във пода. На платформата

всички изтръпнахме като си викахме, “Боже ако не си я изцерил, тя наистина ще е много натрошена!”

Следващата седмица дойде факс от тази жена и тя казваше, “По пътя за вкъщи онази вечер след службата аз чух пукащ звук в лакътя ми. Бързо казах благодарствена молитва на Бог, за това което е направил с ръката ми. Върнах се на работа следващата седмица и дори работих седемнадесет часа повече за тази седмица. Слава на Бог за изцерението!”

Получихме няколко интересни писма от онази вълнуваща вечер. Едно от тях беше на една майка, която казваше, “Дъщеря ми Катрин, която е на девет години получи духа на радост върху себе си много силно. Тя все още се смееше по пътя за вкъщи. Тя всъщност го прие не само за себе си, но веднага след като се прибрахме вкъщи тя се канеше да положи ръце на брат си, за да положи и той същия дар на свят смях!” “Безплатно приехте, безплатно давайте.”

Гладът е явен и от друго писмо, “Благодаря ви толкова много, че ни послужихте в Събота вечер. Беше велико да се наблюдава и слуша всичкия този свят смях. Обаче от моя гледна точка, имаше един по важен проблем, който е причината за това писмо! Проблемът е: Аз не го хванах, а го искам! Моля ви молете се за мене, за да го получа, защото знам, че ако двама се съгласят от вас ще го получа.”

Друго интересно писмо казваше: “Първата Събота вечер в Християнски Център Победа в Остин беше най-духовното събитие в шейсетгодишния ми живот. Виждайки истинското движение на Духа миналата Събота подреди събитията от последните шейсет години във съвсем различна перспектива, и аз никога няма да бъда същия.”

Интересно беше да се види по колко различни начина Бог използва святия смях само в една служба!

КАКВА Е ЦЕЛТА НА СВЯТИЯ СМЯХ

“Всеки от тях, който пази Съботата да не я оскверни,
и държи завета Ми –
И тях ще доведе в святия си хълм,
И ще ги зарадвам в Моя молитвен дом. Исая (56:6б, 7).

Ние винаги трябва да сме напълно отворени към движението на Святия Дух и никога да не бъдем толкова затворени, че да не видим, ако Бог върши нещо свежо и ново днес, което не можем да схванем със ограничените си умове! Нека просто му се наслаждаваме, а не да се опитваме да проумяваме Бог.

Четох една статия в едно списание от д-р Лестър Съмрал, в която той прави следното изявление, “Причината поради, която съм бил във всяко движение на Бог е защото никога не съм критикувал ничие служение или дело на Бог!”

Освобождението на хора от духа на религия и религиозни неща е само едно от дивите, вълнуващи неща, които виждаме да стават, чрез святия смях.

Като се върнем назад в спомените си и се сетим за някои от миналите ни служби, ние спомняме за изблици на необикновен смях. Скоро звъняхме на един човек, който беше присъствал на една от службите ни, защото се сетихме, че по време на дарението той избухна в неконтролируем свят смях. Той се смееше толкова здраво, че каза че не иска да ни пречи, и свали сакото си, за да се опита да запуши устата си с него. Не стана. Той просто се смя по-силно! Всичко, което постигна беше, че лицето му стана още по-червено отпреди! Той е рус с много бяла кожа, и когато се смее много лицето му наистина почервява. Аз не му обърнах внимание тогава, защото знаех, че не прави

нещо нарочно, за да пречи на събирането на дарението. Това просто беше неконтролируемо нещо.

Обадих се на този млад мъж и го попитах дали може да ми каже нещо, което се е случило с него по време на този изблик на смях. Бях крайно изненадана, от това което ми каза той.

Той каза, че първият път, когато чул Свят смях било в Карпентърс Хоум Чърч (Църква Дом на Дърводелеца), където стана втората ни Изцерителна експлозия. Един Негов приятел, буквално го бил завлякъл на събранието. Той не искал да присъства, но човекът с когото живеел в един апартамент настоявал да дойде с него. По това време той не бил женен, и каза че имал толкова проблеми на гърба си, че наистина не му било интересно да ходи на нещо, “религиозно.” Каза, че имал прекалено много “боклук” в живота си, който не трябвало да съществува, но не можел да направи нищо за това.

Той отишъл само за да угоди на приятеля си, и знаел, че не отива за да извлече нещо от това, но след като влязъл той усетил духът на събранието, живнал и започнал да се наслаждава.

На вторият ден от поучението ни, за това как да служим с изцереение, ние извикахме една жена на платформата, която стоеше точно пред този човек. Тя получи изцереение, и когато се върна на мястото си, мъжът ми каза, че аз съм и казала нещо като, “Не губи изцереението си! Не позволявай на дявола да ти го открадне!” Това което аз казах изобщо не беше смешно, но жената изведнъж избухна в смях. Тя се опитвала да се скрие зад седалката пред нея, и тогава съвсем неочаквано, хора около нея започнаха да се смеят и да изчезват зад седалките. Този млад мъж седял и наблюдавал това и не можел да разбере какво става, но той каза, че изведнъж почувствал вълна на Святия Дух да идва върху него и изненадващо започнал да се смее. Не след дълго имаше около трийсет души в този сектор, които бяха напълно обзети от неконтролируем смях.

Тъй като църквата, в която бяхме беше твърде голяма, не беше възможно да се забележи всичко, което се случва. Ние въобще не знаехме за това което се случва в сектора, в който седеше Майк. Той ми каза, “Когато най-накрая спрях да се смея, се почувствах като човек, който е измит отвътре! Имаше много неща в живота ми, които не трябваше да са там. Бог ме спаси и аз никога не съм се чувствал по-чист през целия си живот, както след този смях.”

Ние се помолихме за жена за него, и не след дълго той се ожени, и последваха три малки момиченца в кратка последователност. После обаче ураган врхлетял върху къщата им и я разрушил, и нямали застраховка за нея. Един проблем в бизнеса им се появил и той каза, “Притискаше ме огромен финансов дълг, когато дойдохме на вашата служба в Свети Августин (Флорида), защото съпругата ми и аз бяхме затънали в дългове.”

Те и двамата седнаха на първия ред, защото както той каза, “Винаги обичам да гледам отклика на хората, и какво правите двамата с Чарлс там горе, да видя дали Духа ще ми говори. Винаги се вълнувах да разбера, че Святия Дух ми е казал нещо по същия начин, по който го е казал и на вас.

“Изведнъж, докато ви слушах да говорите за просперитет, като че ли още една вълна на Святия Дух ме превзе и отново усетих като, че ли съм измит отвътре!” Той не си спомня колко продължил смеха, но трябва да е било повече от трийсет минути. “Когато свърши”, продължи той, “натиска, който усещах за финанси напълно си беше отишъл!” Смахът го накарал да предаде проблемите си на Бог, и той вече няма дългове! Алелуя!

Много неща биват извършени от Святия Дух, когато се предадем и започнем да се смеем. Всички ще открием в близкото бъдеще, многото неща, които се случват по време на святия смях.

На скорошно събрание в Тексас, бяхме изненадани от броя на децата които присъстваха на службата. Имаше необикновено много деца на възраст от шест до девет години. Ние служехме както обикновено, и докато викахме хора да излизат напред, забелязахме, че славата на Бог е над децата. Техните нетърпеливи личица казваха, “Докосни мен! Докосни мен!”

Избрахме няколко от тях да излязат и те моментално избухнаха в свят смях, паднаха под силата на Бог и легнаха там със същия външен израз на радост, който имаха и повечето възрастни, когато се конфронтират с необикновеното проявление на Бог.

Чарлс извика цяло едно семейство от пет души да излезе напред. Бащата беше солиста тази вечер и беше изпял песен, която се казваше, “Докосни хората си отново.” И Той ги докосна! Всичките пет души от семейството паднаха под силата, и докато всички те започнах да се смеят, най-големият син, който беше на дванайсет години получи наистина уникален свят смях! Те бяха толкова красиво залепнали за пода, може би мина повече от час преди някой от тях да се изправи. Докато майката и едно от децата имаха изблици на смях, бащата, най-големият син и деветгодишната дъщеря, се смееха през цялото време без да спират!

На неотдавнашно събрание, което имахме със Естир Илниски от Организация за Ходатайствени молитви Естир, чието служение е основно с деца, тя ни каза, че следващото велико съживление ще дойде чрез деца. Децата в нейната църква пророкуват от ранна възраст и са в час със словото в своите пророчества.

Каква вълнуваща мисъл! И ние открихме истината и вероятността за това, защото децата не можеха да стоят спокойно, докато не им положехме ръце! Те не идваха само по веднъж, да се молим за тях, но два дори три пъти, с думи като, “Не получих достатъчно! Дай ми още!” или “Защо отблъсквам Святия Дух?” (това беше от едно осем годишно момченце!). Друго дойде и каза, “Не съм го получил още, и няма да се прибера, докато не го получа!” Един младеж между единадесет и дванадесет години каза, Най-накрая го получих на шестия път!” Той нямаше да се откаже, докато не го получи! Той каза, че “святата топлина” дошла върху цялото му тяло, след което започнал да се смее!

Те идваха на вълни, на вълни, докато всички получиха святия смях и бяха доволни, че са “го получили”! Такова съживление между деца, и такъв глад! Това беше вдъхновяваща гледка, да видиш всички тези деца с такъв глад за Бог! Няколко от тях получиха кръщение в Святия Дух и започнаха да говорят езици по време на свят смях!

Какъв беше духовният резултат от това? Ние приключихме службата със хваление и поклонение и после се върнахме на масата за книги, за да вземем книгите за къщи. Едно момче на девет години отиде отпред, застана пред църквата и проповядва и пророкува около десет минути пред публика от около двадесет души! Невероятно! Чували сме за малки деца да проповядват и да пророкуват днес, но това беше първият истински пример, който сме виждали! Едно малко момче на четири или на пет годинки, дойде отзад при мен и ми каза, “Аз се спасих тази вечер!”

Същата тази сила на Святия Дух, която изпълва със смях, е тази която носи и изцерението. Една дама дойде отпред, за да свидетелства, че бучка в гърдата и е изчезнала напълно по време на свят смях. Друга жена доведе един мъж отпред, който заеквал много през целия си живот, и той беше освободен по време на свят смях. Той свидетелства на микрофона и не заекна нито един път!

Едно семейство дойде в края на службата с пет годишно момиченце. Аз седях на един стол като си почивах за момент, когато те дойдоха отпред, така че аз станах и им положих ръце. Майката и бащата по-късно казали на пастора, че малката им дъщеря толкова била пияна от силата на Святия Дух, че не можела да върви направо и затова трябвало да я вземат за да я заведат в колата!

Всички може да се чудим и да кажем, “Каква е целта на това пет годишно момиченце да се напива от силата на Святия Дух?” Мога да ви гарантирам това : живота на това пет годишно момиченце никога няма да бъде същия. Тя е получила докосване от Бог, което много деца никога не са получавали и живота и ще бъде повлиян от това до идването на Исус.

Колко добре си спомням деня, в който най-голямото дете на дъщеря ни, Чарити се отскубна от майка си и баща си на едно събрание, на което ние служехме и тръгна да тича по коридора, толкова бързо колкото крачетата ѝ можеха да тичат, и тя се качи горе на платформата и каза, “Бабо докосни мен!” Тя беше видяла хора да падат под силата на Святия Дух и това беше раздвижило нейното малко сърчице. Тя искаше да преживее това докосване от Бог!

Тя лежа долу абсолютно неподвижно в продължение на половин час, и за тригодишно дете да лежи неподвижно толкова дълго само по себе си е чудо, но живота на Чарити се промени. Сега когато пиша това тя е почти на осемнадесет, завърши първата си година в колежа, и никога не е залитала във взаимоотношението си с Бог, нито някога се е съмнявала в Неговото съществуване! Всички ние вярваме, че това се дължи на това, че малкото сърчице, беше толкова отворено да приема на три годишна възраст и отговори на Неговото докосване!

Знаменията и чудесата, които Бог върши днес може да са различни от това да пълни леглата на Египтяните с жаби, но са също толкова забележителни, когато Той определя бъдещето ни с друго чудо и знамение!

Нещо интересно е, че когато смехът утихне изцерителната сила не спира. След края на службата, докато бяхме на масата с книгите, се приближи подскачайки със голяма метална скоба между коляното и горната част на крака.

Съпругът ѝ каза, “Моля ви молете се за коляното на жена ми; тя страда от девет месеца, ходи на шест доктора, но те не могат да определят причината за болката ѝ.”

Смехът още беше и върху жената и върху съпругът ѝ, въпреки болката в коляното ѝ, и ние я сложихме на стол и като държахме краката ѝ напред, заповядахме на коляното ѝ да бъде изцерено, хрущяла и смазващата течност да бъдат възстановени. После заповядахме на връзките и на сухожилията да се върнат към нормалната си дължина и сила, също и електрическите честоти да станат нормални и поправят всички повредени клетки, и белези. После смърчихме болката в името на Исус, помолихме я да каже, “благодаря Ти Исусе” и проверихме коляното ѝ.

Когато тя започна да си свива коляното, трябваше да видите изражението на лицето ѝ. Изведнъж тя изкрещя на съпруга си, “Коляното ми е изцерено! Повече нямам болка!” Веднага щом разбра, че е изцерена, тя скочи от стола, и отново избухна в неконтролируем Свят смях. Нямаше абсолютно никаква болка, когато краката ѝ стъпиха здраво на пода!

Малката ѝ дъщеричка, тогава излезе и когато майка ѝ, ѝ каза за изцерението малкото момиченце не можеше да го проумее, но се присъедини към родителите си като всички викаха и хвалеха Бог и разказваха на всички наоколо, че Бог е направил чудо!

Святия смях се превърна в коляно без болка и в Дух на радост за цялото семейство!

Смехът и силата не спират, когато хората напуснат църквата! Това продължава в ресторанти, където те отиват да говорят за това, което се е случило вечерта.

Семейство от пет души отишло в “Тако Кабана”, за да хапнат нещо и дванайсетгодишното им момче паднало на земята зад автомобила им, и започнало отново да се смее. То се смяло в продължение на два часа и половина. Майка му каза, че се е притеснила, защото хората го гледали около петнайсет-двайсет минути как се смее в ресторанта. Тя каза, “Той не е такъв тип, който привлича вниманието към себе си, и аз винаги съм учила децата си да не изопачават нищо, особено ако това е свързано с Бог, затова знаех че е реално.”

През цялото време, докато момчето се смееше в ресторанта, то казваше, “Благодаря Ти, Исусе! Благодаря Ти, Исусе! Благодаря Ти, Исусе!”

Майката каза, че в действителност тя не се смяла със Свят смях по време на службата, но знаела че той е вътре в нея, и че ще избълбука и ще избликне, когато има нужда от него.

Една от дамите в църквата каза, че се смяла, и смяла, докато напълно изгубила всякакви задръжки. Тя се опитала да стане, но била прикована за пода. Хората ѝ имали доверие, затова те знаели, че това е реално!

Преди много години бяхме срещнали един генерал от Въздушните Сили, и след като бяхме загубили връзка с неговото семейство отдавна, сега те бяха дошли на това събрание. Съпругата му ни се обади предния ден и ние я попитахме какво знае за святия смях и тя ни написа една интересна история, за която не знаехме:

“Първият път, когато видяхме свръхестественото проявление на Святия Дух беше на събрание на Чарлс и Франсис Хънтър във Вирджиния. Дик и аз бяхме призвани от Господ, кръстихме се със Святия Дух и бяхме запалени за всичко, което Бог има, но Чарлс и Франсис знаеха, че ще ни трябва истинско разтърсване за се отгървем от резервите на мъртвата религия. На тази служба, когато силата се изливаше на това място всичко стана свободно, както ние. Оттогава никога не сме били същите повече.

“След като влязохме в служение, сътрудничеството ни със семейство Хънтър е постоянно удоволствие и пътищата ни често се пресичат. На едно голямо събрание в една бална зала в щата Вашингтон, аз открих колко заразителен може да бъде Святият смях. Съпругите на мъжете, които участват в събранието, седяха една до друга на първия ред от едната страна и там имаше едно наелектризирано усещане за вълнение, когато Святия Дух изглеждаше толкова удовлетворен колкото бяхме и ние. Ред след ред хората, които стояха изправени и се бяха хванали за ръце бяха събаряни от силата на Бог, случваха се изцерения и изведнъж Франсис махна с ръка към нашия ред. Вместо да падне под силата, една типична дама, тиха жена а един от директорите се напи. Няма друго описание на състоянието ѝ. Тя беше също като във филмите, когато показват някой весел пияница, който преживява най-хубавия момент от живота. Хората се надяват да постигнат това с алкохол, но това просто не става.

“Да си пиян в Духа е славно. Тя започна да се киска и да се извива на стола си като колената ѝ бяха в една посока и се свличаха надолу а глезените ѝ на другата посока. Изглеждаше така, сякаш няма кости а е парцалена кукла! Ние се смяхме на тази гледка, явно и на нея ѝ беше смешно, защото се смя заедно с нас. И после то се случи. Истински смях, дълбок, напълно заразителен обхвана целия ред. Ние се смяхме и смяхме, докато не можехме да се държим на столовете, и започнаха да ни текат сълзи като река. Достатъчно беше да се видят израженията на лицата на хората, за да продължиш да се смееш отново, ако си спрял, за да си поемеш дъх. Не знам колко дълго продължи това, но никога не съм усещала нещо толкова чудесно, такава свобода и такава споделена радост!”

Карълайн разбра изцерителния ефект на святия смях и започна да служи и да оценява това необикновено проявление на Божия Дух. Вътрешното изцерение, което става чрез него е направо невероятно. Тя написа още една история. Ето я и нея:

“След този път, аз срещам свят смях и в други случаи. За един, за който си спомням много добре беше с една много мила възрастна жена, която излезе да се моля за нея. Тя беше плаха, и изказа молбата си като че ли ще досажда на Бог с нея. Аз трябваше да наведе главата си, за да чуя тихите ѝ думи. Изглежда тя имаше проблеми с мъка, за която тя мислеше, че не е Християнско да не може да преодолее, и искаше да помолим Бог да я махне от нея. Помислих си, че може би е от тези, които се хващат за мъката си, и годините си минават, тази мъка ги връзва, и не могат да се отърсят от нея.

“Много жени, които чуват словото за първи път и осъзнават, че всъщност са правили това, държали са се за мъката си, и че това проваля живота им, те излизат за молитва, за да бъдат освободени. Затова аз просто положих ръце върху нея, и помолих Бог да я изпълни напълно със радостта Си. И можете ли да повярвате, точно това направи Той! Тя падна под силата на Бог, и аз пристъпих към другия човек, за когото трябваше да се моля, и тогава чух най-възхитителното коремно кикотене- такова, което идва от най-дълбоко отвътре. Погледнах надолу към нея, усмихнах се и се обърнах към жената, за която се опитвах да се моля, само, за да намеря отново друг изпълващ смях, новооткрит извор на радост, излизащ от корема ѝ.

“Жената, на която положих ръце и аз се смеехме и се опитвахме да продължим с молитвата, но нямаше начин. Тогава тя наистина влезе в това, и смехът просто излезе на най-прекрасните вълни. Е, но като правило, не отнема много време да започна и аз, и затова не се изненадах много, че аз също се присъединих към нея, докато не разбрах, че и аз не мога да спра и се превивах, удрях се по бедрото и се смеех силно. Жената, за която се бях помолила, правеше същото и целите първи два реда, влязоха в това. Заразително е! Хора почти падаха от столовете си от смях!

“Накрая всичко свърши като всеки се лъкатушеше и триеше сълзите си, и потъркваше натъртените си места. Милата малка дама започна да се изправя, и двама мъже се спуснаха да я хванат и да я изправят на крака. Тя и аз се прегърнахме наслаждавайки се на още една вълна от смях, когато тя каза с притеснение, “Надявам се, че хората, които видяха това, няма да си мислят лошо за мен, за това че се смях толкова скоро след смъртта на съпруга ми.” Попитах я кога е починал той, и бях шокирана да чуя, “Преди ДВЕ СЕДМИЦИ!!!” Как би могъл някой да опише изцерителния ефект от святия смях?”

ВЪВ ВСИЧКИ СИТУАЦИИ

Никой от нас не си е представял и в най-дръзките си мечти нещата, които Духа прави чрез святият си смях.

Дарлийн дойде на една от нашите служби, с надеждата да има дете. Аз винаги съм имала голяма вяра за това, поради това което словото ни казва за безплодните жени, затова положих ръце върху нея и се помолих за бебе. И накрая казах, “Ако са близнаци трябва да ги кръстиш Чарлс и Франсис!” Дарлийн каза, че не е особено съгласна да има близнаци, но публиката със сигурност беше!

Тя забременя няколко месеца след това и разбра, че носи близнаци! Тя и нейният съпруг бяха преминали обучение и бяха подготвени за естествено раждане, но вместо това те получиха свръхестествено раждане!

Родни Хауърд Браун е бил в тяхната църква, и тогава тя не е могла да присъства на нито едно от неговите събрания, но на едно събрание на лидери и служители,

групата се молили заедно за нея и тогава тя получила свят смях за пръв път. Това било такова благословение за нея, че решила да слуша някои касети за святия смях докато ражда. Тя знаела точно как да диша когато започнали контракциите. Те започнали около три часа и половина преди раждането, но тя разбрала, че не може да диша по правилата, защото всеки път, когато се опитвала да диша правилно тя избухвала в свят смях!

Това се случило по средата на раждането продължило до края. Когато идвала контракция, заедно с нея идвал смях, но нямало НИКАКВА БОЛКА!

Медицинските сестри, които присъствали казали, че никога не са виждали нещо такова. Две други сестри се чудели какви ли хапчета е взела. Двамата доктори се чудели за същото нещо!

По време на раждането тя заспала за около половин час. Контракциите спрели почти за час. През това време сестрите се сменили и на смяна дошла изпълнена с Духа медицинска сестра и около петнайсет минути преди раждането тя се молила. Когато дошло времето за раждане, святия смях я отпуснал в момента когато нейното тяло започнало да се напъва, но смехът контролирал вентилацията ѝ. Отпуснал я, отпуснал краката ѝ напълно, и това не позволило свръх вентилация!

Тя каза, че не е усетила никаква болка по време на раждането! Сестрите стояли в залата, където обикновено се чували викове и не можели да повярват, че чуват смях. Те станали свидетели за силата на Бог като споделяли с друго пациенти, това което се случило с Дарлийн!

Бог може да не върши нещата по начина по който ние бихме ги направили, но със сигурност постига необикновени резултати?

ТОВА СЪЩО СЕ ПРЕДАВА!

Наскоро за серия от пет събрания срещнахме едно семейство, което познавахме и които са толкова гладни за нещата на Бог, след като бяха посетили служба за свят смях в друг град. Те искаха да им положим ръце, и да им предадем този дар, и ние го направихме и те веднага започнаха работа! Ние ги помолихме да ни помогнат в служението, и когато те полагаха ръце на хората те бяха изцерявани и падаха под Божията сила изпълнени със святия смях!

Службите, на които те присъстваха бяха най-необикновените, защото много от хората там не бяха тип, който бихте очаквали да видите да участват в служба на "свят смях". Там имаше много Шведски фермери и якички жени, и повечето от тях бяха на възраст над 65 и 70 години. Една от жените, която прекарваше чудесно беше на 82 години, и тя наистина получи духа на смях! Бог знае, кой ще е отворен да приеме, това което Той има за него, независимо, от това кой според нас ще бъде отворен.

Един пастор, които бил в Петдесятна църква дълго време, каза че преди много години този феномен се появил на поредица от служби, но поради традицията и резервите, много хора не се отпуснали да се наслаждават на святия смях, както го правят днес. Това ново движение на Бог върши толкова невероятна работа, премахвайки всички деноминационни, възрастови, етнически и "естествени" бариери, които света обикновено вижда, но Бог не забелязва. Харизматичното движение вкара Христовото тяло в една свобода, на която то не се е радвало преди, и всяка фаза или вълна на Духа е позволявала на хората да се отпуснат и да се наслаждават на Бог дори повече! Това движение на Бог е най-велико от всички!

Докато писахме тази книга, ние не можехме да направим нищо друго освен да се възхищаваме на чудесните дела на Бог, и на това по колко различен начин Той върши всичко. Всяко едно Негово знамение и чудо е израз на Неговата оригиналност.

Никога не съм имала проблем с това да вярвам в свръхестественото, поради уникалния начин, по който Бог ме спаси и ме освободи от алкохола.

Обожавах вкуса на мартинито! Всъщност, това което наистина обичах бяха маслините на дъното, но след като се спасих, това желание ме напусна напълно. Аз посетих едни добри приятели, които ме бяха научили да пия мартини, но мъжът не ме хареса, след като бях приела Исус за Господ и Спасител, затова сложи едно питие на бара в къщата им и саркастично каза, “Е, Света Джоузефин, предполагам, че си станала толкова свята и благочестива, че дори не си и помисляш за пиене, нали?”

Знаех, че не го искам! Святият Дух се беше справил с това в мен, и аз знаех, че не искам това питие, но тъй като бях новоповярвала, аз не знаех какво да правя, затова набързо отправих молитва към Бог, “Боже, трябва ли да пия, за да бъда приемана в обществото?” Не го исках.

“Боже, или пък трябва да го държа в ръка, за да бъда наполовина приемана?” Това е компромис, а Бог никога не уважава компромисите!

Тогава се сетих за, това което казва апостол Павел, “Или не се ли срамувам от евангелието на Исус Христос?” Отворих очи след тази бърза молитва към Бог и Той беше извършил едно чудо, точно когато бях със затворени очи! Той изведнъж превърна мартинито в змия, знакът за зло в Библията!

Погледнах към човека и му казах, “Не благодаря, не пия!” Развях знамето на Исус Христос и моментално змията се върна в мартинито.

Всичко, което знаех беше, че Бог ясно ми показа, че алкохола няма място в живота ми! Никога не бях мислила, за това като чудо досега, но точно такава си беше!

Бог иска да говори на хората си по какъвто и начин да трябва да им се говори, за да може да повярват и да се спасят, да бъдат освободени или каквото се нуждаят да се случи в живота им. Всичко, което знам е че алкохолът повече не е бил изкушение от този ден нататък и днес започва да ми се повдига и от съвсем малко алкохол от всякакъв вид.

Всички тези свръхестествени чудеса и знамения са работа на Святия Дух и ние трябва да откликваме на нещата, които Бог иска да извърши в живота ни! Той е реален, Той е реален, Той е реален!

БОГ НИКОГА НЕ СЕ ПРОВАЛЯ

По време на Голямото Евангелско преброяване, което се проведе през 1992г. Ние вложихме всичко, което имаме, за да извършим, това което Бог ни беше казал. Често работехме по 16 часа на ден, връщяхме се вкъщи, свличахме се на леглото, прекалено изтощени, за да свършим някаква работа и у дома. На няколко пъти аз казвах на Чарлс, “Защо не преместим леглото във фоайето на къщата, за да мога направо да падам в леглото, вместо да се налага да ходя чак до другия край на къщата, за да стигна до спалнята?” Бяхме толкова завладяни от Святия Дух да извършим тази невероятно голяма работа, която Той ни беше призовал да извършим, че дори бяхме казали, “Господи, ако е нужно всяко пени, за да свършим работата, ще го дадем!” Тогава не разбирахме, че това което казваме, е това което щеше да се случи!

Работихме до последната минута, участвахме в предаване по телевизията, “Соул- а-тон”, в се обаждат църкви, за да съобщят броя на посетителите си, и въпреки, че нямахме представа за големите суми, които очаквахме да платим, това беше

невероятен успех, дори и днес ние все още виждаме резултати. Един пастор наскоро ни каза, “Това беше най-голямото нещо, което някога се е случвало в моята църква. Имахме между 1200 и 1300 души, които приеха Исус като техен Господ и Спасител само за един ден! Това беше толкова голямо благословение за нас!”

Не си спомням толкова голям резултат да е пристигал от неговия град, затова го попитах, “Дадохте ли тази информация в управлението на града?”

Той каза, “Не, трябваше ли?” Това ни подсети, че много от тези, които са взели участие не ни бяха дали информация, но все пак бяхме щастливи, че сме покорили на Бог, за това което ни е казал да направим!

Сметките продължиха да идват, и да идват от всичките реклами, телефонни обаждания, печатани материали и изведнъж разбрахме, че служението ни е на нулата. Не получихме финансовата помощ, която очаквахме, и натрупахме дългове от 200,000 долара и няхахме никакви средства да си платим сметките! Пощата ни се напълни със суми за плащане, точно по същото, когато преброяването завърши. Сега когато работата беше свършена, хората пращаха парите си другаде.

Изпратихме едно “Писмо предложение” като се надявахме да получим някои средства, но идваха малки суми, а големи, не. Какво бихте направили в момент като този? Усетихме, че нямаме избор освен да вземем от собствените си спестявания, за да платим сметките на служението. Още преди сметките най-накрая да престанат да идват, ние бяхме изтеглили всичко, което и двамата поотделно бяхме спестявали цял живот. Служението нямаше средства, но сметките бяха платени!

Когато Чарлс дойде с последните 55,000 долара, които имахме, аз казах, “Би ли ми дал чека да го поддържа само за минута?” Аз осъзнавах, че на нашата възраст (по това време общите ни години бяха 148) повечето хора имат резерви за своите старини, но аз погледнах чека, хвърлих го нагоре и гледах как той бавно пада надолу и казах, “Боже вярвам Ти с душата си, затова със сигурност мога да Ти вярвам и с финансите си!” Чарлс дойде, вдигна чека от пода и ги внесе по сметка на служението.

Отидохме в местна закусвалня онази вечер, с достатъчно пари в джобовете си, за да си позволим по една супа и по парче зърнен хляб за всеки от нас. Ние ги изядохме, след което се прибрахме къщи и си легнахме, защото бяхме много изморени от толкова емоционален ден.

Ние се гушнахме и си казахме, “Това наистина те кара да се довериш на Бог, нали?” Мисля, че в този специален момент ние се чувствахме по близо до Бог от всякога, също и един до друг. Със сигурност не беше време на радост в живота ни, знаейки, че всичките пари, които сме имали са отишли за служението. Няхахме избор освен да направим “правилното нещо” и да видим, че всички сметки са платени!

Нямаше много думи помежду ни, просто прекрасното разбиране, че се прилепваме един към друг, а също и към Бог, във време, което беше тежко за нас. Аз казах на Чарлс, “Моля те не умирай, скъпи, защото нямаме достатъчно пари да те погребем.”

Изведнъж в една секунда ние започнахме да се смеем и смеем. Не можехме да спрем! Поглеждахме се един други отново избухвахме! Ако се намирахте на другия край на къщата ни бихте ни чули! Също съм сигурна, че и ако бяхте на входната ни врата, щяхте да чуете истеричния ни смях. В това извънредно критично за нас време ние не плачехме, а се смеехме! Божият Свят Дух но докосна със смях – точно това, от което имахме нужда в момента!

“Скъпи братя, живота ви пълен ли е с трудности и изкушения? Тогава бъдете щастлива, защото когато пътят е неравен, търпението ви има шанс да порасне. Затова оставете го да порасне, и не се опитвайте да се измъкнете от проблемите си. Защото,

когато търпението ви накрая стане пълно, тогава ще бъдете готови на всичко, със силен характер, пълни и завършени” (Яков 1:2-4).

Чудесният Бог на когото служим знае какви са нуждите ви във всеки един момент, и в момент, в който може да сме отчаяни, изпълнени със страх за бъдещето Той изпълва душите ни с небесно лекарство, което ни кара никога да не се притесняваме за бъдещето в нито един момент за това кой ще снабди нуждите ни според Своето богатство в слава чрез Исус Христос! Вярвам, че онази вечер вратата ни беше по-силна от всякога, включително и от моментите, в които изглеждаше, че живота ми ще свърши поради болест, и ние изпахме “Имам мир като река” по пътя за докторския кабинет, след като ми бяха казали, че имам само няколко дена живот!

Легнахме си онази нощ толкова сигурно обгърнати от Божиите ръце, поради това което Той направи за нас. Знаехме че винаги ще дойдат пари за по една супа!

ВЪТРЕШНО ИЗЦЕРЕНИЕ ЧРЕЗ СВЯТ СМЯХ

Преди двайсет години, на едно от нашите домашни събрания за изучаване на Библията, положихме ръце на Бети Тапскот, автор на книгата, “Вътрешно изцерение, чрез изцерение на спомените” и на много други книги, и тя падна под Божията сила. Тя каза, че някой от нас се приближил, докато била на земята и казал, “Господи, дръж я долу!” Тя каза, че като че ли някой или нещо или нечия ръка била на врата ѝ, нежно, но здраво я държало, и не било възможно да стане.

Наскоро отново ѝ положихме ръце на първото ни събрание за свят смях в Хюстън. Тя каза, че не получила свят смях, но оттогава имало едно чувство на спокойствие, тя преживяла по-дълбоко Исус, едно очистване, и облекчение в духа си. И оттогава има повече сила и помазание в служението ѝ. Едно вътрешно знание, една вътрешна сила и повече помазание дошли в живота ѝ.

Бети вярва, че откакто ние сме ѝ предали този дар на свят смях, много хора, на които тя служи намирали облекчение, чрез това чудесно проявление на Бог.

Два чудесни примера за това дойдоха чрез писмо от Каролин Шаефер, съпруга на пенсиониран генерал с три звезди. Святият смях освободил нещо във вътрешността на тези хора, което нищо друго не можело. Бог го използва като средство, с което да помогне на света, който има нужда от помощ!

“Едно особено дълбоко изцерение, с напълно нов живот дойде за една много специална млада жена. Това беше на събрания само за семейства в Лейк Джордж, Ню Йорк, преди няколко години, където ние бяхме говорителите. Всяка сутрин аз говорех на едно място на жените, а Дик беше на друго място с мъжете. Присъствието на Бог беше толкова силно, и ние не бяхме свършили, това което Бог искаше да направим, когато хората, които сервираха обяда влязоха и искаха да нареждат масите. Те трябваше да сервират на 500 семейства, затова не можехме да претендираме. Аз просто казах, че ще ходя до другата сграда, до фойето където първоначално бях, за да продължа със служение, и че ако някой иска да дойде, би могъл. Те дойдоха и без никакъв микрофон и без да има места ние се набутахме.

“Тази млада жена стоеше между всички други, но аз хвацах погледа ѝ, защото тя имаше най-тъжното изражение което съм виждала. То не беше просто тъжно, но лишено от всякакъв израз или живот, който да излъчва. Когато тя дойде напред да се моля за нея, каза, че се чувства зле заради това, че не може да участва в семейните забавления на съпруга си и на двете си дъщери и че била но не можела да направи нищо и нямала силата да се преструва. Няколко въпроса бяха достатъчни, за да се разбере, че като дете е била жестоко изнасилена като дете, не само физически, но и

емоционално. Съпругът ѝ си мислел, че ще може да ѝ помогне да преодолее това като просто бъде мил и любящ, но това не свършило достатъчно работа.

“Тя стоеше там толкова слаба и изтощена като че ли беше болна от анорексия, с наведени рамене издаващи безнадеждността ѝ. Почувствах състраданието на Исус към нея и я водих в молитва на прощение и изцеление и със всяка стъпка състоянието ѝ ставаше по-светло. Най-накрая тя хвалеше Бог като срамежливо Му благодареше и обгърна врата ми с ръцете си, за да ми благодари.”

“След като я бях прегърнала и тя се обръщаше да си ходи, аз протегнах ръката си и я сложих на малкия ѝ вдлъбнат стомах и казах, “Господи тя се нуждае от пълна мярка от твоята радост.” Тя се усмихна и остана така с учудено изражение. Всички ѝ се усмихвахме насърчително, защото бяхме толкова развълнувани да се вижда емоция на това преди безизразно малко лице. Тогава стомахът ѝ направи забележимо потрепване и най-странният звук излезе дълбоко отвътре. Това ми напомни на описанието в новелите на ръждясала подземна врата, която скърца, когато се отвори. Тя погледна също толкова учудено, колкото и ние, и последва още един звук отново стържещ. Беше внезапен и несигурен като малко птиче което се опитва да лети. След това потече – изпълващ, истински свят смях. Тя погледна изумена и после притеснена серията от вълни, които я изпълваха, докато накрая стигна до онова славно място на забравяне, което е най-добър пример на този феномен. Всички се смяхме заедно с нея и имаше сълзи на благодарност в изобилие. Знам поради това, че това беше дар от Бог за нея, и че тя все още се радва с Неговата радост и съм благословена само като си мисля за това.

“Вероятно най-смешната сцена се случи на женски събрания в Ню Хемпшир. Аз забелязах една доста млада жена, която се отличаваше много не само поради това че беше по-млада и по-висока от повечето жени, но те явно се “суетяха” около нея. Те бяха положили доста труд, за да я доведат там и трябваше да я обичат, докато влезе в царството на Бог. Тя, от друга страна не беше въодушевена и свиваше рамене, когато някой се опитваше да я прегърне като така ги отблъскваше. Аз стоях на разстояние от нея и тъй като не съм призована към отхвърляне го избягвам ако мога. Със всяка следваща служба аз все повече можех да изучавам публиката, докато говорех. Поглеждах към жената за да видя дали леда в нея се разчупва. Но колкото повече жените се опитваха да достигнат до нея, толкова повече тя се дърпаше настрана от всичко това. Аз помолих Бог да я привлече чрез Своя Дух и да изцери какъвто и проблем да има. Последната вечер там беше тиха, имаше кратко служение и молитва за освобождение. Свършихме доста късно, като накрая слязохме на долния етаж за почивка и завързахме някои приятелства.

“Две жени дойдоха при мен и ми казаха, че основната им цел за уикенда била да накарат жената да говори с мен. Аз казах, ‘Добре изпратете я.’ О, не те искаха аз да отида при нея. И така аз ги последвах през големия хол, покрай две спални докато стигнахме до една, в която имаше легла на два етажа и скрин. Нямахме място за седане, освен на леглата, което означаваше, че не можеше да стоим изправени. Опитах се да я измъкна навън за си говорим за това как се чувства, какви са били очакванията ѝ когато е решила да дойде на тези събрания и най-важното какво иска тя от Бог. Не постигнах нищо, и двете дами се обезпокоиха като я видяха да си тръгва и знаех, че може да нямат друг шанс да достигнат до нея. След като направих всичко, което знаех аз я попитах дали можем да отидем с този проблем при Бог и тя отговори с нещо като, ‘Да, защо не.’

“Започнах да говоря с Бог, като Му обяснявах, че вече не знам какво да правя и освен това съм изтощена и е късно и всички трябва да си лягаме. И така, попитах Го дали ще ми покаже какво да направя, за да помогна на тази жена? След това не можах да повярвам, че се чух да казвам, ‘Тя стои и се чуди какво по дяволите търся аз тук.’

Тази дума дори не е част от моя речник! Аз чух силен смях, защото точно това си мислела тя, и като чу мислите си казани на глас, Бог я докосна и тя започна да се смее. Тя се изпълни със свят смях и се търколи на леглото, и аз го прихванах от нея. И двете се смяхме, докато ни потекоха сълзи, които не спираха. Двете дами, които я доведоха бяха ужасени. Тя решиха, че не може да съм Божия жена, и че всичко е безвъзвратно объркано.

“Всеки път, когато си поемахме дъх тя питаше, ‘Откъде знаеше, че си мислех точно това?’ После, самата мисъл за това отново ни караше да избухнем в смях. На следващата пауза имахме възможност да кажем, че Бог винаги знае какво си мислим, и че иска да бъдем искрени с Него. Накрая успях да кажа, че Той ни обича такива, каквито сме, и това отново ни накара да изпаднем в неконтролируем смях. Двете жени бяха готови да ме пратят в психиатрия.

“Не знам колко дълго продължи това; всичко, което знам е че никога не съм усещала такова облекчение, нито съм чувствала присъствието на Бог толкова силно на друго място. Докато за стотен път бършехме сълзите си и се натрупаха използвани кърпички, тя отново стана нормална и доста сериозна. Тя помисли и каза, че причината поради която е дошла е наистина искала да бъде заедно с жените от църквата, които изглеждали, че се обичат една друга, но просто не можела. Тя никога не била изпитвала такива чувства, и намерила за невъзможно да свали преградите, които била издигнала, за да приеме някой да я обича. Главната причина, която я възпирала на конференцията била, че знаела, че когато Бог докосва някой той винаги плачел. Тя се научила, да живее като бъде твърда и направила една от онези детски клетви, които ни връзват като възрастни, дори когато сме ги забравили и тя била, ‘Никога няма да плача отново.’

Аз и обясних, че хората плачат в отговор на Божията любов или след като им се е случило чудо или каквото Бог да е направил в техния случай и преживяват същото това огромно облекчение. То е част от изцерението, то е знак на очистване, когато сме новородени. Обикновено този плач последва кръщението със Святия Дух, ако не още в момента, със сигурност няколко дена след това. Като че ли Святия Дух тъжи заедно с нашия дух, за всичко което се е случило в живота ни преди и въпреки това няма тъга, а това чудесно облекчение. То е едно разбиране, за това че всичко е свършило.

“Аз имах възможността да споделя, това което Бог ми показва по този въпрос, когато предадох сърцето си на Него в едно болнично легло, в безнадеждност. Той беше гледал как трийсет години отричах страха си, болката си и отчаянието си, и не плачех дори когато бях сама. Страхувах се да не би ако започна да не мога да спра. Сега течеше и течеше, запушения извор беше отпушен. Тогава Той ми прошепна да не се боря с плача, защото сълзите са за раните на духа, както е кръвта за раните на плътта. Те имат очистващо действие. Можех да видя ,това което Бог беше направил в нея. Той знаеше нуждата от сълзи и това как тя се е борила с тях, с презрение към тези, които плачат. Вместо това, Бог произведе същите резултати със същите сълзи, но източника им дори не загатваше за тъга. И той беше изцеряващ смях. Никога няма да го забравя, нито мога някога да пренебрегна Божия дар за нас.”

Когато за първи път говорих със пастор Страдър относно отиването на едно събрание на Родни Хауърд Браун, когато го попитах каква е целта на смеха, той постоянно споменаваше вътрешното изцерение, което ставало чрез святия смях.

Много хора като че ли никога не разбират, че когато се новородят, греховете им са простени и забравени от Бог. Всичко, което сме правили някога, без значение колко ужасно и жестоко би могло да бъде е простено, и погребано в най-дълбокото море, и никога няма да се помни за него. Когато за пръв път разбрах това в началото на моето ходене с Бог, написах в една от първите си Библии, “Ако Бог не помни не го помни, и

аз не го помня!” Вярвам, че това ме освободи от чувството за постоянна вина за всичко, което съм правила преди да се спася.

Вероятно поради липса на разбиране или поучение, много хора никога не достигат до това ниво на свобода от вината, и носят проблемите си и предишните си грехове години наред, забравяйки, че “Този когото Синът освободи е наистина свободен!” Исус направи върховната жертва, за да можем ти и аз да не трябва да си спомняме и да подмятаме неща от миналото ни, но да се радваме на настоящето, като ни е напълно простено за греховете ни!

Такъв тип са хората, които се освобождават чрез преживяване на свят смях от Святия Дух. Чувство на вина изчезва, като бъде измито от смеха, който е толкова добър, колкото всеки душ, който знам. Един пастор се изрази така, “Това не е само външно изблик, но е очистване отвътре!” Друг каза, “ Може да не измива отвън, но със сигурност измива отвътре!”

Винаги ще има хора, които няма да разбират новото движение на Бог, нито ще го приемат. Вместо това те решават да критикуват тези които участват в него. Някои църкви имаха проблеми с хора които напускаха, поради изблици на смях, но следващото писмо със сигурност описва, това което святия смях може да направи в живота на една преследвана душа. Това което се е случило на тази жена си заслужава всяко преследване, на което някой би могъл да е подложен:

“Като чувам от вас каква опозиция има в църквата поради нещата, които се случват, и по специално Духа на смях, може ли да споделя някои неща, които вярвам ще ви насърчат да продължите да споделяте колко уникално това?

“След като бях отхвърлена от истинския баща, и за втори баща имах един алкохолик, бях осиновена от едно възрастно семейство. Те бяха добри хора Християни и сега са у дома при Бог. След провален се брак, нямах никаква представа какво е любов от земен баща, или от това някой да ме обича безусловно. След като години наред ходех на терапии, съветване, лежах по болници и вземах лекарства, накрая ми поставиха диагноза, маниакална депресия.

От времето когато бях на петнайсет мисли за смърт и самоубийство изпълваха съзнанието ми. Бог държеше ръката Си върху мен, и имаше план за моя живот, защото никога не започнах да вземам наркотици, да употребявам алкохол или да участвам в банди. Тъй като израснах в дом на Християни, в дадени моменти мислех, че имам правилно взаимоотношение с Бог. Дори като голяма, аз се обръщах към Бог и Го молах да бъде с мен в трудни моменти.

“След като се омъжих за човек, който оставаше с мен, когато другите си биха си тръгнали, той стана мой Бог на сигурност и щастие. Продължавах да се боря с това, че не мога да преместя от ума си това което знаех, че е правилно-в сърцето си, усещането ми към хората намаля почти до нула. Това, от което се нуждаех беше Божието сърце.

“Бях гневна натура, и изглеждах ядосана почти постоянно. Беше невъзможно да се опитвам да убеждавам хората, че просто съм сериозен човек. На 28 Август 1993г. Бог извърши чудотворно нещо в моя живот, когато бях вече убедена, че Той не съществува. Той ме обичаше достатъчно, за да ми позволи да се почувствам толкова нещастна, разбрах че или трябва да съм напълно с Бог или изобщо да не съм. Моментално бяха изцерени взаимоотношения, чувства на отхвърляне и гняв изчезнаха. Осъзнаването на факта, че Бог ме обича, заради това което съм, без значение какво правя стана истината, защото бях толкова гладна за това Бог да ми се открие.

“Чудесата продължиха до вечерта на една служба на Мерилин Хики. Като се молах, вярвах, и благодарях на Бог на един дъх, аз приех двойна порция от едно помазание на Господ. Не само че получих молитвен език, но също и духа на смях.

“Тъй като се смях в продължени на два, три часа, трябваше да бъде носена до колата, и трябваше да ми назначат шофьор за две служби. Сега имам онзи необясним мир, който света не може да разбере. С вълнение чакам идващите дни, за да разбере каква посока има Бог за мен.

“Помазанието на Бог се усеща като че ли слънчева светлина ме огрява от главата до петите, като се чувствам толкова чиста отвътре. Септември получих слово на знание от един мисионер, което доведе до изцерение за химическия ми баланс, за който вземах лекарства.

“Ако споделянето на нещо от тези неща или на всички неща може да помогне дори на един човек, моля чувствайте се свободни да го споделите. Аз чакам Него, Неговият начин, Неговата посока, които са свършени само в Него и чрез Него. Благодаря ви за отделеното време.” Л.П.

Без значение колко е дълбока раната и без значение колко дълго е била там, Бог може да я изцери – по един или друг начин! Днес хирургическия нож на Бог е свяття смях.

КАКВО СТАВА, КОГАТО ЕВАНГЕЛИЗАТОРА СИ ТРЪГНЕ?

На едно събрание за обмяна на идеи във Флорида, възникна въпроса, за това какво се случва, когато евангелизатора си тръгне. Продължаваме ли да имаме свят смях на всяка служба, спираме ли го, с мисълта, че е било чудесно че сме имали такова преживяване, и после преминаваме към нещо друго, или как да действваме ако той остане?

Чухме за много църкви, чийто брой на посетителите се е увеличил двойно и тройно, след като хората били посетени със свят смях, но в същото време чухме и за други църкви, които загубили много от хората си, защото те не разбирали целта на това велико чудо и знамение.

Пасторът на голям Държавен Християнски Център в Тампа, Флорида отговори на този въпрос чудесно, и ние цитираме това което каза той, “Питали са ме, как това повлия на църквата ми?”

Пастор Джон Лойд каза, “Църквата ни никога няма да бъде същата. Като пастор ти искаш да предпазиш църквата... и няма нищо лошо в това да си внимателен. Не е поради липса на вяра, нарича се мъдрост. И ти просто искаш първо да го провериш. Трябва да направим това. И така отне ми месец и половина, докато се съглася да отида на събрание на Родни Хауърд Браун. Хора постоянно ми казваха какво се случва там, но имаше хора, които го правеха по неправилния начин. Вместо да го правят с любов, те идваха и сочеха всички гордо, с пръст. И ти си казваш, ‘Е, ако това е което прави смеха ... не знам дали го искам или не.’ В тях имаше толкова много гордост и арогантност.

“И когато отидох на това събрание, и видях че Бог наистина прави нещо, трябваше да отворя духа си за това. После ходих на още няколко събрания и Бог докосна живота ми.

“Господ беше планивал това, защото в моето сърце, Той беше призовал не само пастора, но и апостола. Започвахме църкви и изпращахме мисионери от църквата. Това трябваше да бъде главното ни призвание. Знаех, не трябва да позволяваме това да донесе разделение в църквата, но трябваше да стане по начин, който да донесе единство.

“И затова аз се срещнах със всичките ни пастори и се молих за всеки от тях, за да се случи на всички от нас заедно. Господ наистина докосна всичките единайсет пастора. Всички те започнаха да се движат в това помазание.

“Бог нареди всичко, защото ние не го бяхме планивали. Това беше в сряда а после в петък, имахме събиране на лидерите, които бяха 65 души, и то продължи целия уикенд. Аз поучавах лидерите и споделях с тях, и после се молихме за всички тях. Вместо да бъде нещо, което разделя, Бог докосна всички ни като падна върху цялото лидерско събрание по едно и също време. Всички 65 лидера се смееха, бяха пияни от Духа, и не можеха нито да се изправят, нито да вървят. Един сляп човек, лидер в църквата ни, беше изцерен. Беше феноменално!

“Когато влязохме на служба усещането беше, ‘Хайде давай,’ и се чувствах все едно се гмуркам отвисоко, и съм извън борда, но се чудех, ‘Къде ще се приземи това?’ Но падна върху цялата църква и когато се молихме в службите се случваха феноменални изцерения и чудеса. Това дори излизаше извън църквата. Изцерения не се случваха само чрез пастори и лидери, но и чрез обикновени хора. Беше просто нещо чудесно. На службите не се молихме само лидерския екип, но и всички други лидери. Молихме се за цялата църква, и навсякъде имаше хора на пода. Същото беше и с децата. Имаше 200 деца на пода... 100 от децата учеха в средно училище. Това докосна цялата църква.

“Две неща се случиха. Едното е че имаше хора, които не издържаха и си тръгнаха. Имаше и такива, които мислеха, че не сме достатъчно духовни и че на всяка служба трябва да падаме на земята завладени от святия смях, иначе не сме имали църква. Това беше всичко, което те искаха. Това също е неправилно. Затова те напуснаха, което е добре.

“Аз не променям видението, което Бог ни е дал! Начинът, по който един евангелизатор използва едно помазание и начинът по който един пастор или апостол се движи в него е различен. Няма нищо лошо в това. Като пастори ние трябва да се справяме с нещата по различен начин. И всичко, което става фокус, което ни отклонява от това, което Бог ни е призовал да извършим, може да ни обърка. Има нужда от мъдрост за да се поддържа правилно това нещо, не да се отнасяме несериозно, но да държим влака на релсите. Трябва да сме сигурни, че силата отива в локомотива, а не само за въздух на свирката му.

“Цялата ми философия е да ги спечелим, да ги обучим и да ги изпратим. На всяко място, на което отидохме, помазанието идваше с нас. Румъния и Ямайка... мисионерските тимове от църквата ни направиха дванайсет кратки пътувания за една година, и на всяко място, където отидоха това се случи. Същото помазание, същата сила. Чувствах се така сякаш трябва да го върнем в църквата, за да може да я задържим в релси. Усещахме, че трябва да сме отворени към Духа, но че в същото време трябва да се грижим и за реда, и така продължавахме да печелим хора за Господа.

“Забелязах, че все още се случват тези чудесни неща, но в същото време нямаме толкова посетители и хора които да се спасяват, колкото имахме преди. Не знаех дали хората се страхуват да поканят приятелите си или дали проблема е друг.

“Докато се молихме и търсихме Господа, проведохме служба в Събота вечер и две служби в Неделя сутринта, всички с едно и също послание. Чувствах, че на тези служби трябва да се молим за хора, които искат. Но по време на службата да продължаваме да служим на тялото, да служим на светиите, и да достигаем изгубените. После в други служби и в Сряда вечер ние се молахме за болните и имахме малко повече свобода. Това е за да се внесе малко баланс.

“Знам че всеки пастор по различен начин действа в това. Ще е малко по-различно във всяка църква. Но тогава ние наистина видяхме растеж в църквата. Просто

се случи. Нещата наистина започнаха да стават. Разбрах, че всичко, което правим трябваше да бъде използвано за каузата. Не може да завършва така. Каузата е печелена на изгубените. Затова като апостол, сърцето ми желае да види изгубените по цял свят, и в моята родина спечелени. Това просто бие в сърцето ми. Ако нещо ти помага да го направиш, използвай го, но то никога не може да бъде края само по себе си. В противен случай имаш проблем. Трябва да продължаваме да излизаме извън стените на църквата. Това е в моето сърце, и то се чувства добре, когато чувам други хора да казват същото нещо. Трябва да занесем Словото навън.

“Можем да свършим като по-големите от нас служат на по-малките, вместо да участваме в истинската жътва и да правим това което Бог иска. Вярвам също, че не трябва да има само мисии в чужбина, но и там, където живеем. Като църква, винаги сме имали това сърце. Тук нямаме училище, но имаме център за обучение. То представлява годишна мисионерска програма... девет месеца имаме часове, и след това три месеца отиваме на мисионерското поле, за да практикуваме.

“Открих, че нищо не раздвижва църквата така, както ако се движиш във волята на Бог, в посоката, в която трябва да вървиш. Колкото повече даваме в мисии и на служения, толкова повече Бог ни връща на нас. Същото нещо е вярно не само за това което проповядваме на хората, ‘Давайте и ще ви бъде дадено’, но също и за църквата. Колкото повече даваме, толкова повече Бог ни дава обратно в църквата. Ние сеем не само пари, но и хора, лидери и пастори и всеки, който има призвание. Насърчаваме ги, обучаваме ги, и ги изпращаме!

“Дори когато правим нова църква, аз не искам да бъда притискан от дългове, имам предвид понякога то просто се случва. Не искам да намалявам мисиите, защото в това е сърцето ми. Нищо не може да ме отдели от това призвание да печеля изгубените и да достигна света.

“Също като дете с нова игра Нинтендо. Те само с това си играят. След месец казват, ‘Искам нова!’ Част от святия смях в църквата беше плътски. За някои беше просто нещо ново, интересно, но след време, за тези които наистина искат да вървят с Бог напред идва една зрялост, а плътското отпада. Сега ние използваме това за слава на Бог. Няма нищо лошо в тази новост, страхотна е, тя раздвижва нещата, имаме нужда от нея. Но в нашата църква има повече зрялост в сила и посока, отколкото имаше преди една година. Нека да погледнем на Исус и да насочим този феномен в Неговата посока!”

Друг пастор каза:

“Когато за пръв път чух за Родни Хауърд Браун о-голямата ми дъщеря посещаваше една църква в Спринг Хил, където той провеждаше събрания в продължение на месец. Дъщеря ми постоянно ми разказваше за този човек. Аз съм служител в Асамблея на Бога, и така накрая отидохме за последната вечер и затова имаме възможност да седнем на първия ред. Бях малко скептичен, но знаех че Бог е там. Видях глада, за който ми говореха, че имат хората на това място. Обаче, изпитвах някои от нещата, които виждах да се случват.

“Казах, ‘Е, добре защо всички падат,’ но по-късно открих, че не непременно всеки пада. Хората, които са гладни за Бог обикновено са тези, които са докоснати.

“После по-малката ми дъщеря се премести в Лейкленд точно по времето, когато Родни беше в Лейкленд, затова и двете ми дъщери успяха да посещават едномесечните събрания там, където Бог наистина вършеше нещо. Ние отидохме и аз видях в много по-голям мащаб, колко много гладни хора има. Казах, ‘Това е най-прекрасната атмосфера, в която съм бил някога.’ Израстнал съм в Петдесетни среди. Те основаха Първа Асамблея на Бога в Ева, Алабама, през 1939г. Когато бях на две години. През четирийсетте аз виждах хора да лежат по пода навсякъде. Бях виждал тези неща, но

самия аз никога не бях паднал под помазанието. Тогава дъщеричката ми ме хвана за ръката и каза, 'Хайде, Татко, да вървим.'

"Отидохме напред,където Родни Браун направо летеше покрай хората, когато ме докосна и аз паднах. Лежах в продължение на около двацет минути, и занесох това на моите хора, като има казах какво се е случило! Това отвори врата за някои хора на традициите, от Асамблея на Бога,които не бяха твърде отворени за такъв вид служение, както би трябвало да бъдат. Това също накара хората да пожелаят да позволят на Бог да бъде Бог. Един евангелизатор дойде впоследствие и каза, 'Защо не дадете на Бог един компакт диск със заглавие, "Учтиво падане?" Давай, падни и позволи на Бог да направи нещо за теб, когато си на земята!'

"Започнах да проповядвам това. Дайте на Бог едно, 'учтиво падане.' Позволете Му. Някои са толкова горди, че не желаят Бог да направи нещо с тях. Знаете ли Бог не ме събори тогава, но аз исках да падна. И когато го направих, Той започна работа в мен. Видях същото нещо и в моята църква. Има някои хора, които се движат в дарбите на Духа между лидерите ни и Бог просто върши същите чудесни неща. Тази година беше най духовната, която сме имали досега. Все още нямаме голям брой посетители, но Бог се движи. Той върши толкова чудесни неща. Искам да продължавам да Му давам, 'учтиви падания.'

"Бяхме ходили на събрания на Родни Браун преди да се появи свят смях в църквата ни. Все още няма много хора, които преживяват това. Наскоро ме повикаха в детската църква и ми казаха, 'По-добре да дойдеш тук.' Дъщеря ми се смя в продължение на час и половина и отначало аз се уплаших, като си мислех, че детето ми си губи разсъдък! Никога не бях виждал такова нещо... деца които лежат на пода, докоснати от Святия Дух и затова се изплаших. Никога не бях виждал дъщеря си да прави така друг път. Тя беше само на десет години тогава. Мислех си че това е просто удивително. Оттогава аз самия съм се смял два или три пъти.

"Господ наистина работи в живота ми. В това съживление, ние не сме напръскани отвън, но биваме изпълвани до преливане отвътре навън. Не гледаме на външното, но търсим Святия Дух и преливането, което започвам да преживявам в живота си. И аз никога не съм бил толкова щастлив във живота си. Особено през последните осем седмици, мога да кажа,че преживях едни от най-страхотните дни в живота си."

Вярвам,че на всеки върху когото падне искрата получава глад да занесе това в своята църква, град или нация. Вярвам, че сега живеем в най-великото съживление, което някога сме виждали, от всички искри, които ти и аз разпръскваме.

Където и да отидеш тези искри ще хвърчат! Където Чарлс и аз да отидем, искрите ще хвърчат! Вярвам, че Бог сътворява един глад в сърцата на хората да искат да познават живия Исус. Ти също можеш да изтриеш мъртвата религия, защото тя си замина преди години. Но аз също вярвам, че от тази мъртва религия виждаме хора, които са гладни за един жив Исус,за един Исус, който възкресява мъртви,също както го правеше преди 2000 години. Един Исус, който все още върши чудеса. И вие ще виждате чудеса да се случват точно пред очите ви!

Не всеки ще повярва или ще приеме това вълнуващо движение на Бог, само тези които не могат да стоят отстрани. Това ми напомня за един инцидент, който се случи преди много години, но все още помним добре.

Имаше време в нашето служение, когато сме виждали множествата да падат под Божията сила със свръхестествени резултати. Веднъж такова нещо се случи последната вечер от триденвното ни служение в щата Мичигън на едно палатково събрание.

Преди началото на службата Бог говори много силно казвайки: “Молете се първо за децата.” Свързахме се със шатския надзорник, който отговаряше за събранията и го попитахме дали е съгласен с това, той се съгласи.

Започнахме служба около шест и половина вечерта, като говорихме на малко на младите хора, на възраст от шест до осемнайсет години. В края на проповедта помолихме всички да се молят с молитва на покаяние и те го направиха. Тогава Бог говори и каза: “Положете ръце на всеки един от тях.”

Тогава донесоха малки деца при Него, за да може да ги докосне; но учениците смъмряха тези, които носеха децата. Но когато Исус видя това, не Му хареса и им каза, ‘Оставете малките деца да идват при Мен, и не им забранявайте, защото тяхно е Божието царство.’”(Марк 10:14).

Ние слязохме от сцената и положихме ръце на първите две деца. И двете паднаха под помазанието! Положихме ръце на още две деца. Те също паднаха! Положихме ръце на дете номер пет и на дете номер шест, и те ги последваха, но нито едно от тях не ставаше!

Продължихме да се движим из палатката, дори излязохме навън на зелената поляна, където се случи същото със всяко дете, с изключение на едно! И те продължаваха да лежат на земята, когато “Изведнъж дойде звук от небето, като от силен мощен вятър и изпълни цялото място, където стояха. Тогава им се явиха разделени езици, като от огън и застана по един на всеки от тях. И всички се изпълниха със Святия Дух, и започнаха да говорят на други езици, както Духът им даваше способност”(Деяния 2:2-4).

Като че ли бяха кукли, и телата им бяха движени от конци, защото при един звук, който не се чу от хората в публиката, те всички вдигнаха ръце във въздуха и започнаха да говорят на други езици, както Духа им даваше способност да говорят! Много от тези петстотин деца бяха от Баптистки, Методистки, Католически и други евангелски деноминации, които никога не са чували за говорене на езици, но вятърът на Духа ги връхлетя всички по едно и също време!

Имаше една тишина, която беше толкова безмълвна, че почти можеше да се чуе, докато тези петстотин деца продължаваха да се молят на езици с ръце издигнати нагоре. Чудо и знамение!

Един фотограф беше там от вестник Сагинау, Мичиган, и засне много снимки из цялата аудитория, и седем пълни страници със снимки, както и историята за тях бяха публикувани в Неделния брой на вестника!

Беше незабравима вечер, и ние никога повече не сме се връщали да служим в Мичиган, но все още си спомняме за това необикновено събитие! Все още поддържаеме връзка с много от тези млади хора, някои от които завършиха Университета Орал Робъртс със почести, поради това че бяха напълно трансформирани след това лично докосване от Бог през онази незабравима вечер.

Има тъжна край за част от тази история, обаче. Хората не ни оставиха да си тръгнем от лагера, докато не им обещаем, че ще се върнем следващата година, защото те казваха, че никога не са виждали такова движение на Бог. Обаче, като ни откараха до Детройт, за да хванем полета си за Хюстън, и три часа преди да се върнем у дома, ни се обадиха и отмениха поканата си за следващата година. Някои от пасторите се оплакали, че не харесали толкова голямо изявяване на Божията слава. Тъжната част е че не защото някое от децата е било афектирано, защото всички те знаеха, че това което им се случва е уникално и реално и е от Бог, но се питам дали някоя деноминация не пропусна едно велико движение на Господ?

Един пастор след мощно събрание в неговата църква каза, “Възможно ли е великото съживление, което църквата е чакала и което се е опитвала да пресъздаде чрез

човешки методи, като е правила големи походи, семинари, палаткови събрания, 'съживителни' събрания, и 'експлозии' от всякакъв вид, да дойде чрез уникален метод, за който само Бог би се сетил:

СВЯТ СМЯХ?

ОТПУСНИ СЕ... И ПОЗВОЛИ НА БОГ!

Бог винаги е давал на хората Си възможност за избор. Децата на Израел можеше да не следват Мойсей във от Египет. Авраам можеше и да не слага Исаак на олтара. Дажид можеше и да не бъде музикант на Саул. Но те направиха тези неща.

Дори Исус имаше право на избор. Спомняте ли си когато се помоли на Бог да Го отмени "тази чаша"? Тогава моментално Той направи Своя избор да последва Божията воля и да продължи пътешествието Си, което сега ни води към вечен живот.

Винаги имаме право на избор. Дали да последваме Бог и да бъдем част от това което Той прави, или да го пропуснем. По същия начин е било и при всичко велико движение на Бог. Някои скачат в реката и влизат в течението, докато други стоят на брега и отказват да влизат, чакайки да видят какво ще се случи. След това разбира се следват онези, които не правят нищо друго освен да критикуват и да сочат всичко, което не е наред с това което прави Господ!

През годините на служение ние сме срещали много такива решения. Едно от които веднага ми идва на ума е решението което трябваше да вземем след като вече бяхме кръстени със Свяття Дух. Имахме възможността или да си мълчим за това или да го извикаме от покривите. Ако кажехме за това, рискувахме да ни отлъчат от нашата деноминация, което щеше да ни струва хиляди долари, които получавахме от хонорари за книги по това време, и щеше да се наложи поканите ни да говорим на някои места, да отпаднат. Въпреки, че всъщност нямаше избор който трябваше да правим тогава, тъй като бяхме решили много преди това да следваме Бог, и да бъдем Богоугодници, вместо човекоугодници. Също както Павел казва, "Защото на човеци ли искам да угаждам или на Бога? Защото ако още угаждах на човеци, нямаше да съм Христов слуга" (Галатяни 1:10).

Когато написахме книгата "Ангели по назначение" наистина загажихме. Една организация дори ни заплаши, че ще пръсне всеки цент, който е нужен, за да спре публикуването на тази книга. Нашата вяра е в Господ, и затова, ние наистина не се страхуваме. Но това наистина би могло да бъде причина за нас да се откажем, но не го направихме. Знаехме какво Бог ни е казал да направим, затова последвахме Неговото водителство. Сега, години по-късно, продължаваме да виждаме "Ангели по назначение" да се продава по цял свят, да благославя хората почти във всяка нация на земята! Ние просто се покорихме на Бог вместо да угаждаме на човеци. Когато Бог ни дава нещо чудесно, ние просто не можем да го държим вътре в себе си. Искаме да го споделим със всеки около нас! Когато започнахме да споделяме, че сме получили кръщение със Свяття Дух, и призовахме хора да излязат за молитва, буквално хиляди излязоха напред за да приемат. Какво бихме могли да направим? Ако се бяхме опитали да служим на всеки поотделно, трябваше да стоим там с дни! Бог веднага ни каза че нямаме време да полагаме ръце на всеки, затова се научихме как да служим на множествата. Някои хора казаха, че сме ги учили как да "говорят на езици" тъй като не им полагахме ръце, но спомнете си че Исус послужи на 120 души първият път и не положи ръце на никой от тях! Същият е принципа когато водиш някой в молитва на покаяние. Не можем да спасим някого, нито да го кръстим. Ние МОЖЕМ да ги инструктираме, обаче как да стигнат там където искат.

Спомняте ли си, когато “падането под Божията сила” и “изпадането в Духа” бяха ново движение на Бог? Веднага много хора отсъдиха, че тези неща са от дявола. Бяхме поканени да говорим на голямо събрание, където бяхме служили предната година, но този път ни предупредиха, “Не искаме никой да пада този път!” така че се въздържахме и не докосвахме хората. И бяхме толкова нещастни! Когато свършихме това събрание, Чарлс каза, “Никога няма да направим повече такова нещо, защото следваме Бог, не хора!”

Имаше група от западната страна, които искаха да отидем, за да се молим за тях, но не искаха никакво падане под силата. Казахме им, че ще трябва да кажат това на Бог, защото ние не избираме тези неща. Двайсет и осем от тези хора се събраха в кръг, като се молеха усърдно, Бог им открие какво да правят. Всички те паднаха от Божията сила! Бог им отговори много бързо, без място за съмнение!

Ние можехме и да се съдържаме във всяка от тези ситуации. Щеше да е най-лесното нещо да кажем, “Добре! Ще го направим по вашия начин!” Но сме определени да ходим пред Бог с мъдрост. Това означава не само да слушаме гласа Му, но и да Му се покоряваме.

Когато започнахме да поучаваме хората, за това как да изцеряват болните, отново “избухна бомба.” Но защо пък да отстъпваме този път след като никога не сме го правили? Хората ни казваха, че изцерението е свръхестествено и просто не може да се поучава за него. Но Словото на Бог не е ли също свръхестествено? Разбира се че е! И хора го поучават по цял свят, всеки ден от седмицата! Защо да е по-различно с изцерението? То преди всичко е Божието слово, което се изпълнява!

Ние продължихме напред с това което Бог ни беше дал, и днес има милиони хора по целия свят, които са се научили как да служат с изцерение на болните, чрез силата на Бог, в Исусовото име, след като са прочели книгата ни , и са гледали видеокасетата ни със заглавие, “КАК ДА ИЗЦЕРЯВАМЕ БОЛНИТЕ.” Не сме ние тези, които са казали, че вярващите ще излязат, ще полагат ръце на болните и ще ги виждат изцерявани. Исус го каза! Ако не бяхме поучавали за това, колко много хора, никога нямаше да приемат Божието изцерително докосване, чрез обучените изцерителни тимове по света? Отново ние просто слушахме гласа на Бог и Му се покорявахме.

Без значение за какво Бог ни казваше да поучаваме, сърцата ни винаги са били насочени към печелене на изгубените за Исус. Поради това, не бяхме много изненадани, когато Бог каза на Чарлс, да направи преброяване на евангелистите по цял свят. Разбрахме, че това ще бъде невероятно огромна задача, ако се захванем сами с нея. Но след като Исус е в сърцата ни, никога не сме сами.

Сега, всеки човек, който познавам, който изповядва, че е Християнин, ще ви каже, че желае да види света спечелен за Исус. Но когато започнахме отначало да говорим за Национално Евангелско Преброяване, няма да повярвате колко много хора казаха, че това не може да се направи. Имаше много хора, които дори не искаха да участват в това, защото мислеха, че не е възможно – въпреки това Исус не каза ли да се молим да изпрати работници за жътвата? Колко пъти наистина сме се молили с тази молитва, и после не сме искали да бъдем тези работници, които Бог иска да изпрати? Отново, изборът остава за нас.

В резултат на Националното Евангелско Преброяване, имаше буквално милиони хора, които се новородиха в нации по целия свят! Църкви се пълнеха, когато новоповярвали идваха в тях да научат за Бог и да Му се покланят!

И сега ето идва свят смях. Движение на Бог, което не прилича на нито едно, което досега сме виждали. Като си помисля досега не е имало движение, при което да не е имало хора от двете страни, за и против. Каквото и да става ние сме решили в сърцата си да следваме Бог и да не се притесняваме, от това което казват хората.

Нещо което е общо във всяко движение на Бог е че всяко от тях е било придружавано от демонстрация на Божията сила по различен начин за различното време. Колкото по-голяма сила бъде изявена, толкова по-големи спорове предизвиква това движение. Спомняте ли си когато започна Харизматичното движение? В църквата беше демонстрирана голяма сила в нацията, и по света! И тези, които бяха против движението на Бог бяха обиждани от всички, които “говореха на езици, танцуваха и падаха под помазанието!” Въпреки това време на Харизматичното движение, ние видяхме Бог да възстановява действието на дарбите на Духа в църквата, видяхме Бог да спуска силата Си върху Своите хора!

Това ново движение на свят смях със сигурност е спорно, защото е невероятно мощно. Живота на онези, които са докоснати в това движение на Бог е толкова радикално променен, че е невъзможно да не повярваш, че Господ върши нещо много специално!”

Когато ние за пръв път видяхме свят смях на нашите събрания, забелязахме увеличаване на броя на изцеренията, докато Святия Дух връхлиташе върху хората и освобождаваше изцерение върху човек след човек, докато на никой от изцеряваните не му беше послужено от човек. Божията слава се изявява в това драматично и динамично изявяване на Неговата сила, ясно изразена в освобождаването, което носи на хората. Как бихме могли да обсъждаме дали това е от Бог?

Разбира се, Бог очаква да проявяваме мъдрост и разпознаване в живота си и в ходенето си с Него. Един от най-големите “тестове” е търсенето на плод в живота на хората, които участват в движение като това. Всяко движение, което наистина е от Бог ще донесе трайни резултати, които ще отговорят на Словото Му. Наскоро получихме писма от Белгия и от Холандия по факса (точно на време, за да ги включим в книгата), в които бяха направени следните коментари, относно събранието, което проведохме в Холандия:

“Никога няма да забравим присъствието на Святия Дух, който направи Исус толкова реален за нас. Святият смях беше нещо ново за нас, но нямаме достатъчно думи за да опишем какво се случи. Знаехме със сигурност, че приемаме някакво специално помазание, което ни изцери. Никога няма да бъдем същите. Това преживяване промени живота ни и сега преживяваме пробив във Белгия!”

Вторият факс казваше, “По време на службите със Чарлс и Франсис Хънтър, на които те говориха за святия смях, аз преживях нещо много специално. Когато Франсис ме извика да се моли за мен и да приема, видях огън да излиза от ръката ѝ, и когато ме докосна аз паднах на пода. Беше очевидно, че не бях повече същата оттогава. Когато се прибрахме къщи онази вечер, сърцето ми се изпълни с невероятна свръхестествена радост и оттогава имам повече сила да вървя напред!”

Холандският пастор каза, “Службите на свят смях със Чарлс и Франсис Хънтър в Ротердам бяха невероятен пробив във нашето служение. Когато те започнах да споделят за това ново измерение в духовната област, направо можехме да усетим електричеството във въздуха!

“По време на тези служби много хора бяха изцерени и освободени чрез свят смях. Онези от публиката, които искаха да излязат и “да изгубят достойнството си” бяха докоснати от свръхестествения пръст на Самия Бог. Навсякъде имаше хора, които лежат по пода, смеейки се, и хваляйки Бог. Много хора бяха освободени от дух на религия и традиция, докато силата на радостта на Святия Дух ги превземаше.”

Всеки път, когато сме се изправяли пред решението дали да последваме Господ в някое ново движение, сме се озовали точно на ръба на острието. Всеки път трябва да избираме дали да се отпуснем и да останем, където ни “удобно,” или да вдигнем ръце и да извикаме, “Алелуя!” и да се гмурнем точно посред течението на Бог. Ако изобщо

знаете нещо за нас, бихте познали кой път винаги ще изберем! Ако не, нека просто ви кажа, че винаги сме готови да скочим, заради Исус! Но не можем да решаваме за другите, а само за себе си. Всеки пастор, всяка църква, всяка деноминация, всеки вярващ трябва да направят своя избор да следват Бог или да “чакат и да наблюдават.”

Накъде ще тръгне това ново движение? Никой освен Бог не знае, но очевидно то отива по целия свят. “Защото земята ще се изпълни с познанието за Господната слава, както водите покриват морето.” (Авакум 2:14). Хора, които преди са били номинални Християни имат ново и изгарящо желание да бъдат повече като Исус. Словото на Бог казва, “Бъдете святи, защото аз съм свят” (1Петрово 1:16) и има едно свръхестествено желание горящо в множествата, които са освободени от себето си, и сега искат да познават Него!

Може ли това да е начина по който Бог ни въвежда в последното велико съживление преди завръщането на Исус? Дали е така, или не е, чувстваме че Святия Дух се движи, и ние ще вървим заедно с Него! Недей да потапяш само пръстчето на крака си, за да пробваш водата! Не чакай! Скачай направо в тази течаща река!

Нека последваме Бог в най-великото и най-мощно движение, което е виждано в историята на църквата! Ослушайте се и ще чуете прекрасен, небесен звук, идващ от трона на Всемогъщия Бог! Това не е шум от Гнева Му! Това е шума от радостта на Господа, звука от

СВЯТ СМЯХ!